

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про телекомунікації

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади діяльності на ринку телекомунікаційних послуг в Україні та регулює взаємовідносини між суб'єктами ринку телекомунікацій, відносини суб'єктів ринку телекомунікацій з органами державної влади, органами місцевого самоврядування і споживачами телекомунікаційних послуг.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

абонент (користувач) – юридична або фізична особа, яка користується телекомунікаційними послугами;

взаємоз'єднання мереж телекомунікацій – фізичне і логічне з'єднання мереж телекомунікацій, які експлуатують і використовують оператори телекомунікацій з метою надання телекомунікаційних послуг;

голосова телефонія – телекомунікаційна послуга, що полягає в передаванні інформації голосом через мережі телекомунікацій;

дані – інформація, подана у формі, придатній для автоматизованої обробки її засобами обчислювальної техніки;

домен – частина простору ієрархічних імен мережі Інтернет, яка ідентифікується іменем домену, обслуговується групою серверів доменних імен та централізовано адмініструється;

домен другого рівня – частина простору ієрархічних мереж Інтернет, що розташовуються на другому рівні ієрархії в зоні .UA та використовуються в Україні;

електромагнітна сумісність – здатність радіоелектронних засобів і радіовипромінювальних пристроїв одночасно функціонувати з обумовленою якістю в реальних умовах експлуатації з урахуванням впливу на них ненавмисних радіозавад і не створювати недопустимих радіозавад іншим радіоелектронним засобам і радіовипромінювальним пристроям;

загальнодоступна телекомунікаційна послуга – телекомунікаційна послуга визначеної якості, яка є доступна для всіх користувачів на всій території України незалежно від їхнього місця проживання та місцезнаходження, за доступними тарифами;

зв'язок – див. “телекомунікації”;

Інтернет – це глобальна інформаційна система, яка логічно зв'язана глобальним унікальним адресним простором, та базується на Інтернет Протоколі (IP), що визначений

міжнародними стандартами, а також може підтримувати зв'язок з використанням Протоколу контролю передачі/Інтернет Протоколу (TCP/IP);

Інтернет-телефонія – телекомунікаційна послуга з передавання інформації голосом через Інтернет;

інформація – відомості та повідомлення, представлені у вигляді сигналів, знаків, тексту, малюнків, звуків, рухомих або нерухомих зображень та в інший спосіб;

інформаційна безпека телекомунікацій – сукупність заходів, що забезпечують конфіденційність, цілісність та обмеження доступності інформації у телекомунікаційних мережах;

кінцеве обладнання – обладнання, що з'єднане з телекомунікаційною мережею, з метою забезпечення доступу до певної конкретної послуги чи послуг;

мережа телекомунікацій (телекомунікаційна мережа) – комплекс поєднаних в єдиному технологічному процесі технічних засобів, призначених для маршрутизації, комутації чи передавання інформації між кінцевими пунктами мережі;

мобільний зв'язок – зв'язок, який здійснюється із застосуванням радіотехнологій; при цьому кінцеве обладнання хоча б одного з користувачів має можливість вільно пересуватися;

Національний реєстратор доменних імен – орган, який має повноваження та проводить організаційні та технічні засоби щодо реєстрації доменів другого рівня, що використовуються в Україні;

номерний ресурс – показник телекомунікаційної мережі, який визначає потенційно можливу кількість телефонних номерів, відповідно до Національного плану нумерації України;

оператор телекомунікацій – юридична або фізична особа, яка має право на надання телекомунікаційних послуг із застосуванням телекомунікаційних мереж;

передавання даних – вид телекомунікаційної послуги, який полягає у перенесенні даних між технічними засобами обробки цих даних;

присвоєння номерного ресурсу – надання дозволу на використання номерного ресурсу з виділеного діапазону номерів;

проводове мовлення – послуга телекомунікацій, яка забезпечує передавання передач радіомовлення з використанням проводових ліній;

пункт закінчення телекомунікаційної мережі – місце телекомунікаційної мережі, до якого підключене чи має технічну можливість бути підключеним кінцеве обладнання користувача;

радіозв'язок – зв'язок, який здійснюється з використанням радіохвиль;

ринок телекомунікаційної послуги (ринок телекомунікацій) – ринок, який включає повний набір телекомунікаційних послуг, які відповідно до їх характеристик задовольняють певну потребу споживачів та є лише до певної міри замінними з іншими телекомунікаційними послугами щодо ціни, використання та переваг споживачів;

розподіл номерного ресурсу – виділення операторам телекомунікацій номерного ресурсу з визначеного діапазону номерів для надання телекомунікаційних послуг;

суб'єкти ринку телекомунікаційних послуг (ринку телекомунікацій) – оператори телекомунікацій, користувачі телекомунікаційних послуг та виробники технічних засобів телекомунікацій;

телекомунікації – будь-яке передавання чи приймання символів, сигналів, письмових знаків, зображень чи будь-яких відомостей із застосуванням проводових, радіо, оптичних чи електромагнітних систем;

телекомунікаційна мережа загального користування (публічна мережа) – телекомунікаційна мережа, доступ до якої відкрито для всіх користувачів;

телекомунікаційна мережа глобальна – телекомунікаційна мережа, яка призначена для надання телекомунікаційних послуг на основній частині земної кулі і яка підлягає міжнародному регулюванню;

телекомунікаційна послуга – продукт діяльності оператора телекомунікацій, що полягає у передаванні, прийманні та обробці інформації;

технічні засоби телекомунікацій – засоби, які використовуються для формування, обробки, передачі або приймання телекомунікаційних повідомлень, а також будівлі, споруди, інші технічні засоби, які використовуються при наданні телекомунікаційних послуг;

транспортна мережа телекомунікацій – транспортна мережа, яка забезпечує зв'язок між підключеними до неї телекомунікаційними мережами;

управління телекомунікаційною мережею – комплекс організаційно-технічних заходів щодо контролю за функціонуванням телекомунікаційної мережі і, при необхідності, вжиття заходів з управління навантаженням телекомунікаційної мережі.

Стаття 2. Мета Закону

Цей Закон має на меті сприяти розвитку телекомунікацій на території України, конкуренції в сфері телекомунікацій, створенню нових телекомунікаційних послуг та мереж, гарантувати відповідний рівень надання телекомунікаційних послуг на всій території держави та забезпечити задоволення потреб суспільства у телекомунікаційних послугах і захист інтересів користувачів та операторів телекомунікаційних послуг.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон поширюється на відносини між органами державної влади України, фізичними та юридичними особами, щодо надання телекомунікаційних послуг, використання радіочастот, виконання робіт у галузі телекомунікацій та отримання телекомунікаційних послуг.

2. Стосовно операторів телекомунікацій, які знаходяться за межами України і здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства інших держав, цей Закон застосовується в частині регулювання порядку надання такими операторами телекомунікаційних послуг на території України.

Стаття 4. Законодавство про телекомунікації

Відносини у сфері телекомунікацій регулюються Конституцією України, цим та іншими законами України і нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них.

Стаття 5. Призначення телекомунікацій загального користування

1. Сфера надання телекомунікаційних послуг є складовою галузі зв'язку та інформатизації і призначена для задоволення потреб суспільства в телекомунікаційних послугах.

2. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень створюють умови для повноцінного надання телекомунікаційних послуг.

Стаття 6. Принципи діяльності в сфері телекомунікацій

Телекомунікації та інформація є життєво важливими для суспільного добробуту, національної безпеки та конкурентоспроможності України. Діяльність у сфері телекомунікацій здійснюється на основі таких принципів:

- створення конкуренції в інтересах користувачів телекомунікаційних послуг;
- доступу всіх фізичних та юридичних осіб до телекомунікаційних послуг;
- взаємодії та взаємозв'язаності телекомунікаційних мереж для забезпечення можливості зв'язку між користувачами всіх мереж;
- забезпечення сталості телекомунікаційних мереж і управління цими мережами з урахуванням їх технологічних особливостей на основі єдиних стандартів, норм та правил на території України;
- збільшення обсягів телекомунікаційних послуг та створення нових робочих місць;
- впровадження світових досягнень в галузі телекомунікацій, залучення та використання вітчизняних та іноземних матеріальних та фінансових ресурсів, новітніх технологій та управлінського досвіду;
- сприяння розширенню міжнародного співробітництва в галузі телекомунікацій та розвитку Глобальної телекомунікаційної мережі;
- забезпечення ефективності використання радіочастотного ресурсу та орбітальних позицій супутників зв'язку відповідно до інтересів держави та народу України;
- спрощення контролю користувачів над змістом та якістю телекомунікаційних послуг, які вони отримують та/або бажають отримувати;
- прозорості державного регулювання в галузі телекомунікацій.

Стаття 7. Право на надання послуг телекомунікацій

Надання телекомунікаційних послуг на території України є виключним правом операторів телекомунікацій з місцем проживання (місцезнаходженням) на території України.

Стаття 8. Право власності в сфері телекомунікацій

Право власності на телекомунікаційні мережі загального доступу, а також право на технічне обслуговування та експлуатацію цих мереж може належати будь-якій фізичній

або юридичній особі незалежно від форми власності з місцем проживання (місцезнаходженням) на території України.

Стаття 9. Землі телекомунікацій та їх використання

1. До земель телекомунікацій відносяться земельні ділянки, що надаються у встановленому порядку у власність або передаються їх власниками в постійне або строкове користування, в тому числі в оренду, фізичним та юридичним особам, які займаються діяльністю з надання телекомунікаційних послуг.

2. Порядок надання та використання земельних ділянок, що належать до земель телекомунікацій, визначається Земельним кодексом України.

Стаття 10. Вживання мов у сфері надання телекомунікаційних послуг

1. У сфері надання телекомунікаційних послуг в Україні вживаються українська та мови інших національностей відповідно до законодавства України.

2. Адреси відправника та одержувача телеграм, що пересилаються в межах України, повинні зазначатися українською мовою, крім випадків, передбачених законом.

3. Текст телеграми повинен бути написаний будь-якою мовою з використання літер кирилиці або латинської абетки.

4. Міжнародні повідомлення, які передаються через телекомунікаційні мережі загального доступу або спеціальні телекомунікаційні мережі, обробляються на мовах, передбачених положеннями міжнародних договорів України.

Стаття 11. Обліково-звітний час у сфері надання телекомунікаційних послуг

1. При здійсненні діяльності в сфері телекомунікацій в технологічних процесах передачі або приймання повідомлень та інформації на підприємствах телекомунікацій незалежно від їх розташування на території України застосовується єдиний обліково-звітний час – київський.

2. В міжнародному зв'язку обліково-звітний час визначається міжнародними договорами України.

Стаття 12. Науково-технічне забезпечення функціонування і розвитку телекомунікацій

Науково-технічне забезпечення функціонування і розвитку телекомунікацій здійснюється шляхом організації наукових досліджень, створення нормативно-правової бази та розроблення нормативно-технічної документації, гармонізації державних і галузевих стандартів з міжнародними стандартами, впровадження нових технологій і новітніх засобів телекомунікацій.

Розділ II. ОХОРОНА ТА ЄМНИЦІ ІНФОРМАЦІЇ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Стаття 13. Охорона таємниці інформації та інформаційна безпека телекомунікацій

1. Охорона таємниці інформації та інформаційна безпека телекомунікацій гарантується Конституцією України.

2. Зняття інформації з телекомунікаційних мереж заборонено, крім випадків, передбачених законом.

3. Оператори телекомунікацій з метою забезпечення інформаційної безпеки телекомунікацій, у межах, визначених законодавством України, вживають заходів щодо технічного захисту своїх мереж (крім приміщення користувачів), інформації стосовно організації мереж телекомунікацій, а також інформації з обмеженим доступом.

4. На об'єктах телекомунікацій, а також в окремих структурних підрозділах операторів телекомунікацій, де передається, обробляється або зберігається інформація з обмеженим доступом, яка є власністю держави, Кабінет Міністрів України встановлює особливий режим доступу до цієї інформації.

Стаття 14. Порядок надання, використання та захисту інформації про користувачів телекомунікаційних послуг

1. Оператори телекомунікацій повинні забезпечувати конфіденційність щодо будь-якої інформації стосовно користувачів телекомунікаційних послуг, яка є доступною для них.

2. Друковані або електронні телефонні довідники абонентів можуть містити інформацію щодо прізвища, ім'я, по батькові абонента або його найменування, адресу місця проживання (місцезнаходження) та номери телефонів, якщо від абонента не надійшла письмова заява про непоширення інформації про нього. Внесення іншої інформації до телефонних довідників здійснюється тільки за письмовою згодою абонента. Перевидання друкованих телефонних довідників з оновленою інформацією здійснюється не менше одного разу на рік.

3. Інформація стосовно користувачів телекомунікаційних послуг надається операторами телекомунікацій:

- на письмовий запит будь-якої особи за наявності письмового дозволу користувача;
- на письмову вимогу суду або за рішенням суду;
- органам прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України – на їх письмову вимогу.

4. Вимога відповідного державного органу на отримання інформації про користувача телекомунікаційних послуг повинна:

- бути викладена на бланку державного органу встановленої форми;
- бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріпленого гербовою печаткою;
- містити передбачені законом підстави для запиту та посилання на положення законів України, відповідно до яких державний орган має право на отримання такої інформації.

5. У випадку, якщо вимога відповідного державного органу на отримання інформації про користувача телекомунікаційних послуг викладена з порушенням вимог, наведених в пункті 4 цієї статті Закону, оператор телекомунікацій зобов'язаний відмовити в наданні інформації про користувача телекомунікаційних послуг.

6. Фізичні особи та організації, які при виконанні своїх функцій або наданні послуг безпосередньо чи опосередковано отримали конфіденційну інформацію про користувачів телекомунікаційних послуг, зобов'язані не розголошувати цю інформацію і не використовувати її на свою користь чи на користь третіх осіб.

7. У випадку порушення встановленого порядку надання та використання інформації, користувачі телекомунікаційних послуг мають право вимагати відшкодування завданих їм збитків та моральної шкоди.

Стаття 15. Охорона мереж та інших об'єктів телекомунікацій

1. Оператори телекомунікацій несуть відповідальність за забезпечення інформаційної безпеки телекомунікаційних мереж, що їм належать, та вживають заходів щодо технічного захисту їхніх мереж та інформації, що передається цими мережами, відповідно до законодавства України.

2. Оператори телекомунікацій забезпечують охорону мереж телекомунікацій в порядку, який визначає Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Розділ III. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ І РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Стаття 16. Принципи державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій

1. З метою забезпечення всебічного розвитку телекомунікацій і телекомунікаційних послуг та для реалізації визначених цим Законом принципів діяльності в сфері телекомунікацій держава здійснює управління і регулювання в сфері телекомунікацій.

2. Державне управління і регулювання в сфері телекомунікацій здійснюється на принципах:

- законності;
- прозорості та гласності;
- системності та послідовності дій щодо регулювання діяльності операторів телекомунікацій та телекомунікаційних послуг;
- доцільності державного втручання в діяльність операторів телекомунікацій;
- забезпечення ефективності державного регулювання;
- взаємодії між органами державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій та операторами телекомунікацій.

Стаття 17. Органи державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій

1. Ухвалення державної політики та законодавче забезпечення державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій здійснює Верховна Рада України.

2. Кабінет Міністрів України затверджує Загальнодержавну програму розвитку телекомунікацій, Програму розвитку загальнодоступних телекомунікаційних послуг в Україні, інші нормативно-правові акти, віднесені цим Законом до його компетенції.

3. Розробку та впровадження державної політики, управління і регулювання в сфері телекомунікацій здійснює Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 18. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та його функції в сфері телекомунікацій

1. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації діє в межах повноважень, визначених цим Законом та іншими законами України, і виконує в сфері телекомунікацій такі функції:

- сприяння розвитку ринку телекомунікаційних послуг, забезпечення задоволення інтересів операторів телекомунікацій та користувачів телекомунікаційних послуг;

- розробка державної політики у сфері телекомунікацій України, розробка та видання нормативно-правових актів в випадках, передбачених у цьому Законі;

- узагальнення практики застосування законодавства України про телекомунікації та підготовка проектів актів законодавства в сфері телекомунікацій;

- організація науково-технічного забезпечення функціонування та розвитку галузі телекомунікацій;

- ліцензування діяльності суб'єктів господарювання в сфері надання телекомунікаційних послуг;

- забезпечення стандартизації та проведення відповідно до вимог законів України підтвердження відповідності технічних засобів та телекомунікаційних послуг;

- управління у сфері радіочастотного ресурсу відповідно до закону;

- призначення, розподіл та присвоєння номерного ресурсу телекомунікацій загального користування;

- організація взаємодії між операторами телекомунікацій, операторами та користувачами телекомунікацій;

- забезпечення функціонування сфери телекомунікацій та надання телекомунікаційних послуг необхідного рівня та якості споживачам телекомунікаційних послуг;

- організація та контроль за наданням загальнодоступних телекомунікаційних послуг, в тому числі визначення порядку компенсації збитків операторів від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;

- здійснення контролю та державного нагляду за діяльністю операторів телекомунікацій, дотриманням вимог законодавства, встановлених стандартів та норм;

- визначення рівня тарифів на телекомунікаційні послуги у випадках, передбачених цим Законом;
- визначення рівня рентабельності надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;
- створення умов для розвитку конкуренції в галузі телекомунікацій;
- досудове розв'язання спорів, які виникають між операторами телекомунікацій;
- організація наукових досліджень, створення нормативно-правової бази та розроблення нормативно-технічної документації, гармонізація державних і галузевих стандартів з міжнародними стандартами, впровадження нових технологій і новітніх засобів телекомунікацій;
- здійснення інших функцій, визначених законами України.

2. Склад, структура, чисельність штату та інші організаційні питання щодо діяльності Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації визначаються в Положенні, що затверджує Президент України.

Стаття 19. Права та обов'язки Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації в сфері телекомунікацій

1. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації відповідно до покладених на нього завдань має право:

- безоплатно одержувати в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, від операторів телекомунікацій, центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування інформацію і документи, що стосуються діяльності операторів телекомунікацій;
- залучати фахівців підприємств, установ і організацій для вирішення питань, що належать до його компетенції;
- приймати з питань, що належать до його компетенції, нормативно-правові акти та контролювати їх виконання;
- контролювати виконання операторами телекомунікацій вимог законодавства України та застосовувати у встановленому порядку санкції за їх порушення;
- звертатися до суду (господарського суду) з відповідними позовами у разі порушення операторами телекомунікацій законодавства України про телекомунікації;
- представляти Кабінет Міністрів України за його дорученням у міжнародних організаціях та під час укладення міжнародних договорів України з питань телекомунікацій;
- реалізувати інші права, передбачені законами України.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації зобов'язаний діяти в межах повноважень та у спосіб, що визначені законами України, дотримуватися вимог законодавства під час прийняття рішень та здійснення контролю за діяльністю операторів телекомунікацій.

Стаття 20. Особливості діяльності Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації

1. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації здійснює регулювання в сфері телекомунікацій шляхом прийняття регуляторних рішень.

2. Особливості діяльності Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації полягають в колегіальному прийнятті регуляторних рішень в порядку, встановленому в цьому Законі.

3. До регуляторних рішень в сфері телекомунікацій відносяться рішення щодо:

- ліцензування діяльності суб'єктів господарювання в сфері надання телекомунікаційних послуг;
- виділення радіочастот, присвоєння радіочастот, ліцензування використання радіочастот;
- розподілу та присвоєння номерного ресурсу телекомунікацій загального користування;
- регулювання порядку взаємоз'єднання мереж;
- визначення в порядку, встановленому в цьому Законі, операторів телекомунікацій, що надають загальнодоступні телекомунікаційні послуги на умовах відшкодування збитків від їх надання за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг;
- визначення обсягу відшкодування збитків операторів загальнодоступних телекомунікаційних послуг;
- встановлення граничних тарифів в сфері надання телекомунікаційних послуг;
- надання операторам телекомунікацій погодження на встановлення спеціальних тарифних пакетів для інвалідів, осіб з обмеженими можливостями або особливими соціальними потребами;
- досудового врегулювання спорів між операторами телекомунікацій.

4. Для прийняття регуляторних рішень при Уповноваженому центральному органі виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації утворюється і постійно діє Регуляторна комісія при Уповноваженому центральному органі виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації (далі – Регуляторна комісія).

5. До складу Регуляторної комісії входять:

- Голова Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації за посадою;
- Перший заступник Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації за посадою;
- інші члени Регуляторної комісії, яких призначає та звільняє Президент України за згодою Верховної Ради України.

Загальна кількість членів Регуляторної комісії становить 10 осіб.

6. Члени Регуляторної комісії, крім Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, Першого заступника Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, не є посадовими особами Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, не підпорядковуються керівнику цього органу і не зобов'язані виконувати будь-які вказівки та доручення, що стосуються їхньої роботи в Регуляторній комісії, від будь-якої особи чи органу.

7. До складу Регуляторної комісії не можуть входити особи, які не є громадянами України або мають судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особи, які звільнені з останнього місця роботи з підстав, передбачених статтею 37, пунктами 3, 7, 8 статті 40 Кодексу законів про працю України.

8. Оплата праці членів Регуляторної комісії (крім Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, його першого заступника) та сплата обов'язкових зборів і внесків, що нараховуються на заробітну плату відповідно до законодавства України, здійснюється за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

Заробітна плата членів Регуляторної комісії встановлюється на рівні двадцяти мінімальних заробітних плат.

9. Члени Регуляторної комісії не можуть займати будь-яку посаду (в тому числі на громадських засадах) на підприємствах, діяльність яких регулюється відповідно до цього Закону, бути власниками акцій цих підприємств, отримувати від цих підприємств винагороду в будь-якому вигляді.

10. Члени Регуляторної комісії можуть бути звільнені виключно у разі:

- подання у відставку (або за власним бажанням);
- відмови від громадянства України;
- неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я;
- обрання на виборну посаду;
- порушення ними вимог пункту 9 цієї статті Закону;
- набрання чинності обвинувальним вироком суду щодо них.

Члени Регуляторної комісії можуть бути звільнені також внаслідок проведення щорічної ротації.

Голова Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та його Перший заступник можуть бути звільнені з інших підстав, передбачених законом.

11. Голова Регуляторної комісії та його заступник обираються щорічно членами Регуляторної комісії.

Головою Регуляторної комісії не може бути Голова Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації або його Перший заступник.

12. Для організаційного та аналітичного забезпечення діяльності Регуляторної комісії у складі Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації утворюється відповідний структурний підрозділ.

Керівника цього структурного підрозділу призначає і звільняє Голова Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішення Регуляторної комісії.

13. Регуляторна комісія щорічно складає звіт про свою діяльність, який публікується в офіційному віснику Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 21. Порядок прийняття регуляторних рішень Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації

1. Регуляторні рішення в сфері телекомунікацій приймаються Регуляторною комісією.

2. Формою роботи Регуляторної комісії є засідання.

Регуляторна комісія забезпечує відкритість своєї діяльності та прийнятих рішень. З цією метою порядок денний засідання Регуляторної комісії не пізніше ніж за десять днів до дня проведення такого засідання доводиться до відома всіх зацікавлених сторін шляхом опублікування в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та викладення на веб-сторінці Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Засідання Регуляторної комісії є відкритими і гласними.

Будь-яка особа, не пізніше ніж за три дні до дня проведення засідання, має право подати до Регуляторної комісії свої письмові зауваження та інші аналітичні матеріали, що стосуються питань, визначених в порядку денному.

За рішенням Регуляторної комісії, яке приймається більшістю голосів, можуть проводитися закриті засідання для розгляду конкретно визначених питань, що мають конфіденційний характер.

У відкритих засіданнях беруть участь члени Регуляторної комісії, а також можуть брати участь з правом дорадчого голосу представники операторів телекомунікацій, представники державних органів, інші заінтересовані особи.

У закритому засіданні Регуляторної комісії мають право брати участь особи, присутність яких визнана Головою Регуляторної комісії необхідною для розгляду відповідного питання.

3. Засідання Регуляторної комісії є правомочними за умови присутності на ньому не менше двох третин складу Регуляторної комісії.

4. Рішення Регуляторної комісії ухвалюються простою більшістю голосів його членів та оформлюються протоколом.

У разі рівного розподілу голосів, голос Голови Регуляторної комісії, а у разі відсутності Голови – голос його заступника, є вирішальним.

Рішення Регуляторної комісії затверджуються наказами Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації в термін, що не перевищує десяти календарних днів.

Накази, якими впроваджуються регуляторні рішення, ніяким чином не можуть змінювати або доповнювати текст такого рішення.

Відповідальність за своєчасне затвердження рішень Регуляторної комісії несе Голова Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Порушення встановленого терміну є службовою недбалістю.

5. Будь-яка зацікавлена особа має право ознайомитися з прийнятими рішеннями.

Рішення Регуляторної комісії публікуються в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та викладаються на веб-сторінку цього органу.

Опублікування повинно обов'язково містити текст рішення та аргументи або критерії, на підставі яких воно прийняте.

6. Процедурні питання роботи Регуляторної комісії, не визначені в цьому Законі, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

7. Порушення встановленої процедури прийняття регуляторних рішень є підставою для визнання такого рішення недійсним у судовому порядку.

Стаття 22. Ротація членів Регуляторної комісії

1. З метою забезпечення неупередженості в прийнятті регуляторних рішень, дотримання принципів взаємодії та ефективності державного регулювання в галузі телекомунікацій здійснюється ротація членів Регуляторної комісії (крім Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, його Першого заступника).

2. Ротація членів Регуляторної комісії здійснюється щорічно і полягає в зміні однієї п'ятої складу Регуляторної комісії.

Одна й та ж сама особа не може бути членом Регуляторної комісії більше десяти років підряд. Це обмеження не стосується Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, його Першого заступника.

3. Рішення про здійснення ротації, а також рішення про введення до складу Регуляторної комісії нових членів чи виведення членів з її складу приймає Президент України за згодою Верховної Ради України.

4. Члену Регуляторної комісії після закінчення повноважень надається попередня робота (посада), у разі її відсутності – інша рівноцінна робота (посада) на тому самому або, за його згодою, іншому підприємстві, в установі, організації.

Розділ IV. ОПЕРАТОРИ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Стаття 23. Правові та економічні основи діяльності

1. Оператори телекомунікацій здійснюють свою діяльність відповідно до вимог законодавства України та встановлених стандартів.

2. Діяльність з надання телекомунікаційних послуг, яка відповідно до закону підлягає ліцензуванню, здійснюється операторами телекомунікацій на підставі одержаної ліцензії.

3. Оператори телекомунікацій самостійно планують свою діяльність з врахуванням державної політики та стратегії розвитку телекомунікацій, визначають основні напрями своєї діяльності, напрями використання власних активів та одержаних доходів, виходячи з попиту на телекомунікаційні послуги та конкурентних умов на ринку телекомунікацій.

4. Оператори телекомунікацій мають рівні права в сфері надання телекомунікаційних послуг. Забороняються дискримінаційні дії з боку монопольних (домінуючих) операторів телекомунікацій.

Стаття 24. Класифікація операторів телекомунікацій

1. Оператори телекомунікацій поділяються на такі групи:

- монопольні (домінуючі) оператори телекомунікацій – оператори, які самостійно чи спільно з іншими мають суттєву економічну силу на ринку телекомунікацій, що дозволяє їм поводитись на ринку незалежно від інтересів конкурентів і користувачів телекомунікаційних послуг;

- інші оператори телекомунікацій – оператори, які не належать до монопольних (домінуючих) операторів телекомунікацій.

2. На різних географічних територіях один і той же оператор телекомунікацій може належати до різних груп.

Стаття 25. Права та обов'язки оператора телекомунікацій

1. Оператор телекомунікацій має право на:

- провадження діяльності у сфері надання телекомунікаційних послуг відповідно до законодавства України;

- самостійне планування та розвиток своїх мереж;

- самостійне встановлення тарифів на послуги, крім тарифів на телекомунікаційні послуги, що підлягають державному регулюванню відповідно до цього Закону;

- взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж, що перебувають у його власності або користуванні, з телекомунікаційними мережами загального користування, в тому числі з транспортними телекомунікаційними мережами інших операторів, відповідно до встановлених умов взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж;

- скорочення переліку або повне припинення надання телекомунікаційних послуг користувачеві, який порушує умови договору про надання телекомунікаційних послуг або займається діяльністю, що ускладнює або унеможливує надання телекомунікаційних послуг іншим користувачам. Скорочення переліку або припинення надання телекомунікаційних послуг органам служби безпеки, оборони та внутрішніх справ України допускається лише за погодженням з Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації;

- відключення кінцевого обладнання користувача, якщо воно використовується з порушенням законодавства про телекомунікації або договору про надання телекомунікаційних послуг і його використання створює загрозу інтересам держави чи оператора телекомунікацій;

- звертатися до органів державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій та отримувати від них роз'яснення щодо застосування законодавства про телекомунікації;

- оскаржувати в судовому порядку акти і дії державних органів з питань регулювання діяльності в галузі телекомунікацій.

2. Оператори телекомунікацій мають також інші права, передбачені законодавством України.

3. Оператор телекомунікацій зобов'язаний:

- провадити діяльність, яка підлягає ліцензуванню, тільки за наявності ліцензії та відповідно до ліцензійних умов, встановлених для цього виду діяльності;

- надавати користувачам телекомунікаційні послуги за встановленими законодавством України показниками якості та відповідно до умов договору про надання телекомунікаційних послуг;

- надавати користувачам до укладання договору про надання телекомунікаційних послуг повну та детальну інформацію про умови надання телекомунікаційних послуг, тарифи на телекомунікаційні послуги, їхні права та обов'язки;

- своєчасно інформувати користувачів про зміни умов надання телекомунікаційних послуг;

- оприлюднювати тарифи на телекомунікаційні послуги, що затверджуються оператором, не пізніше, ніж за 15 календарних днів до їх введення;

- вести детальний та достовірний облік телекомунікаційних послуг, що надані користувачам, забезпечити правильність визначення розміру оплати за надані послуги;

- зберігати інформацію про надані телекомунікаційні послуги протягом строку позовної давності, визначеного законодавством України;

- вести облікову та іншу документацію щодо своїх мереж та обладнання, взаємоз'єднання з іншими телекомунікаційними мережами;

- завчасно (не менше ніж за 3 календарні дні) попередити користувача про можливе скорочення переліку послуг або відключення кінцевого обладнання;

- надавати органам державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій інформацію, необхідну для виконання ними своїх обов'язків;

- сплачувати в установленому законодавством України порядку та розмірах телекомунікаційний збір;

- надавати Регуляторній комісії інформацію, необхідну для затвердження граничних рівнів тарифів та контролю за їх дотриманням;

- щокварталу до 15 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним, надавати Уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації звіти про свою діяльність за визначеною формою;

- виконувати інші обов'язки відповідно до законодавства України.

4. Оператор телекомунікацій при будівництві мереж телекомунікацій зобов'язаний за власні кошти встановити і забезпечити функціонування технічних засобів, необхідних для здійснення уповноваженими органами оперативно-розшукових заходів та спостереження за станом інформаційної безпеки телекомунікаційних мереж, а також в межах свої повноважень сприяти недопущенню розголошення організаційних і тактичних прийомів проведення таких заходів.

5. У разі пошкодження власних технічних засобів телекомунікацій, що призвело до припинення надання телекомунікаційних послуг або до надання їх з показниками якості, що не відповідають встановленим у законодавстві України, оператор телекомунікацій зобов'язаний вжити заходів щодо усунення таких пошкоджень. Граничні терміни усунення пошкоджень встановлює Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації за погодженням з операторами телекомунікацій.

6. У разі порушення прав користувачів телекомунікаційних послуг з вини оператора, оператор телекомунікацій зобов'язаний вжити заходів щодо усунення обставин, які призвели до таких порушень.

Стаття 26. Відповідальність оператора телекомунікацій

1. У разі провадження без ліцензії діяльності, що підлягає ліцензуванню, оператор телекомунікацій та його посадові особи несуть відповідальність відповідно до законодавства України.

2. У разі порушення ліцензійних умов, встановлених для певного виду діяльності в сфері телекомунікацій, до оператора телекомунікацій можуть бути застосовані такі види санкцій:

- анулювання ліцензії;

- фінансові санкції в розмірі, визначеному законом.

3. За здійснення діяльності в сфері телекомунікацій, що підлягає ліцензуванню, без одержання відповідної ліцензії, до суб'єктів господарювання застосовується економічна санкція у вигляді вилучення виручки, одержаної такими суб'єктами господарювання від здійснення діяльності, що підлягає ліцензуванню.

4. У разі порушення рівня тарифів, що регулюються відповідно до цього Закону, до операторів телекомунікацій застосовується економічна санкція у вигляді вилучення додаткового прибутку, одержаного ними в результаті порушення встановленого рівня тарифів.

Додатковий прибуток, що підлягає вилученню, розраховується виходячи з розміру відхилення від встановленого рівня тарифів та обсягу телекомунікаційних послуг, що надавалися з порушенням рівня тарифів.

5. За ненадання або неналежне надання телекомунікаційних послуг, оператор несе майнову відповідальність перед користувачами послуг:

- за ненадання оплачених послуг міжнародного та міжміського телефонного зв'язку – у розмірі вартості оплачених послуг;

- за ненадання інших оплачених послуг – у розмірі вартості оплачених послуг та штрафу в розмірі двадцяти п'яти відсотків вартості послуги;

- у разі не усунення протягом встановленого терміну пошкоджень, що призвели до припинення надання телекомунікаційних послуг або до надання послуг з показниками якості, що не відповідають визначеним законодавством України, – у розмірі двадцяти п'яти відсотків добової абонентної плати за кожен день. При цьому абонентна плата користувачу не нараховується;

- у разі безпідставного відключення кінцевого обладнання користувача, безпідставного скорочення переліку або припинення надання телекомунікаційних послуг – у розмірі ста відсотків абонентної плати за один місяць.

6. Сплата санкцій, встановлених у підпункті 5 цієї статті, не звільняє оператора від обов'язку усунути вчинені порушення.

7. У разі порушення вимог щодо надання телекомунікаційних послуг в інтересах національної безпеки, оборони, охорони правопорядку ліцензія оператора телекомунікацій може бути анульована.

8. До операторів телекомунікацій можуть застосовуватися фінансові санкції за:

- несвоєчасне надання органам, які регулюють діяльність операторів телекомунікацій, інформації, обов'язок надання якої покладено на операторів телекомунікацій цим Законом, – у розмірі до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- ненадання органам, які регулюють діяльність операторів телекомунікацій, інформації, обов'язок надання якої покладено на операторів телекомунікацій цим Законом, або надання завідомо недостовірної інформації – у розмірі до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- ненадання або несвоєчасне надання користувачам телекомунікаційних послуг інформації, обов'язок надання якої покладено на операторів телекомунікацій цим Законом, – у розмірі до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- невиконання або несвоєчасне виконання рішень органів, які регулюють діяльність операторів телекомунікацій, та порушення ліцензійних умов, – у розмірі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

9. Оператор телекомунікацій не несе відповідальності за невиконання або неналежне виконання його обов'язків внаслідок дії непереборної сили (землетрус, повінь, ураган тощо) або з вини користувача та в інших випадках, передбачених законами.

Стаття 27. Персонал оператора телекомунікацій

1. Персоналом оператора телекомунікацій є його працівники, що працюють відповідно до трудового законодавства та виконують функції з технічного обслуговування та експлуатації технічних засобів або забезпечують надання телекомунікаційних послуг.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації може встановлювати щодо окремих посад кваліфікаційні вимоги до персоналу оператора телекомунікацій.

3. Персоналу оператора телекомунікацій забороняється припинення роботи (страйк), якщо це призведе до припинення функціонування мереж телекомунікацій оператора.

Розділ V. КОРИСТУВАЧІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПОСЛУГ

Стаття 28. Права та обов'язки користувача телекомунікаційних послуг

1. Користувач телекомунікаційних послуг має право на:

- доступ до телекомунікаційних послуг;
- вільний вибір оператора для отримання необхідних телекомунікаційних послуг;
- вільний вибір виду телекомунікаційних послуг;
- своєчасне отримання вичерпної інформації про оператора телекомунікаційних послуг, якість та порядок надання телекомунікаційних послуг, свої права як користувача телекомунікацій;
- повне та своєчасне отримання обумовленого з оператором телекомунікацій переліку телекомунікаційних послуг за встановленими законодавством показниками якості;
- отримання від оператора телекомунікацій детальної інформації про обсяги спожитих телекомунікаційних послуг та їх вартість;
- відмову від послуг у випадках та порядку, встановленому законодавством та договором з оператором телекомунікацій;
- відшкодування збитків, а також моральної шкоди, завданих діями/бездіяльністю оператора телекомунікацій;
- оскарження відповідно до законодавства неправомірних дій оператора телекомунікацій;
- блокування за його бажанням оператором телекомунікацій доступу до окремих видів телекомунікаційних послуг на підставі письмової заяви.

2. Користувач телекомунікаційних послуг має також інші права, визначені законодавством України.

3. Користувач телекомунікаційних послуг зобов'язаний:

- дотримуватися правил користування телекомунікаційними послугами, що встановлені законодавством України або оператором телекомунікацій;
- оплачувати надані телекомунікаційні послуги у терміни, що визначені договором про надання телекомунікаційних послуг;
- не допускати використання кінцевого обладнання користувача для вчинення протиправних дій або вчинення дій, що можуть призвести до зниження якості функціонування мережі телекомунікацій або її пошкодження.

4. Користувач зобов'язаний також виконувати інші обов'язки, визначені законодавством України.

Стаття 29. Відповідальність користувача телекомунікаційних послуг

1. У разі виявлення пошкодження мережі телекомунікацій, що сталося з вини користувача, всі витрати оператора телекомунікацій на усунення пошкоджень, а також відшкодування збитків, понесених оператором, покладаються на користувача.

2. У разі затримки оплати за надані телекомунікаційні послуги понад строки, встановлені законодавством України або договором про надання телекомунікаційних послуг, користувач сплачує пеню за кожен добу затримки, яка обчислюється від вартості неоплачених телекомунікаційних послуг за обліковою ставкою Національного банку України, що діяла у період, за який нараховується пеня.

3. У разі затримки оплати понад один місяць, оператор телекомунікацій може скоротити перелік, повністю припинити надання телекомунікаційних послуг або відключити кінцеве обладнання користувача. Про можливість застосування зазначених санкцій оператор повинен письмово повідомити користувача не пізніше ніж за 10 днів до запланованої дати їх застосування. У випадку відключення кінцевого обладнання користувача протягом місяця зберігається технічна можливість відновлення підключення за заявою користувача після надходження оплати.

4. Сплата користувачем пені або відключення кінцевого обладнання користувача, скорочення переліку або повне припинення надання послуг не звільняє користувача від обов'язку оплатити надані телекомунікаційні послуги.

Стаття 30. Додержання прав користувача телекомунікаційних послуг з боку операторів телекомунікацій

1. Оператори телекомунікацій зобов'язані вживати всіх необхідних заходів для додержання прав користувачів телекомунікаційних послуг, інформувати їх про зміни в законодавстві, що призводять до зміни їхніх прав чи обов'язків.

2. Оператор телекомунікацій зобов'язаний попередити користувачів телекомунікаційних послуг, з якими укладено договори про надання телекомунікаційних послуг, про припинення надання послуг не пізніше ніж за три місяці до закінчення дії ліцензії на провадження діяльності у сфері надання телекомунікаційних послуг.

3. У випадку анулювання чи визнання ліцензії недійсною внаслідок недодержання чи порушення оператором телекомунікацій законодавства України, такий оператор зобов'язаний відшкодувати користувачам телекомунікаційних послуг, з якими укладено договори про надання телекомунікаційних послуг, витрати, пов'язані з припиненням надання телекомунікаційних послуг у розмірах та порядку, визначених Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

4. Оператори телекомунікацій повинні забезпечувати розгляд усіх скарг користувачів телекомунікаційних послуг та вживати заходів для врегулювання спірних питань.

5. Користувачі телекомунікаційних послуг можуть звертатися з письмовими скаргами до оператора телекомунікацій. Скарги повинні бути розглянуті протягом одного місяця. За результатами розгляду скарг, користувачу протягом терміну, що не перевищує п'ять робочих днів від дня прийняття відповідного рішення, надається письмова відповідь.

Стаття 31. Забезпечення захисту прав користувачів послуг

1. Органи державного управління і регулювання у сфері телекомунікацій забезпечують захист прав користувачів послуг. З цією метою Кабінет Міністрів України розробляє положення щодо захисту прав користувачів телекомунікаційних послуг.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації в межах своєї компетенції:

- здійснює у встановленому порядку захист прав користувачів послуг;
- співпрацює з державними та недержавними організаціями, які здійснюють захист прав користувачів послуг;
- інформує користувачів послуг щодо діяльності операторів телекомунікацій, встановлених тарифів на телекомунікаційні послуги.

3. При прийнятті рішення про анулювання чи визнання недійсною ліцензії на провадження діяльності в сфері надання телекомунікаційних послуг, Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації публікує попередження в своєму офіційному бюлетені.

4. Дії та рішення органів державного управління та регулювання в галузі телекомунікацій та операторів телекомунікацій, що порушують права користувачів телекомунікаційних послуг, суперечать законодавству України, можуть бути оскаржені в судовому порядку відповідно до законодавства України.

Розділ VI. ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ПОСЛУГИ

Стаття 32. Класифікація телекомунікаційних послуг

1. Телекомунікаційні послуги поділяються на загальнодоступні та інші послуги.
2. До загальнодоступних телекомунікаційних послуг належать послуги визначені розділом VII цього Закону.
3. До інших телекомунікаційних послуг відносяться послуги голосової телефонії засобами радіозв'язку, в тому числі мобільного, супутникового, телексного зв'язку, надання в користування на договірних засадах мереж телекомунікацій або їх частин, електронної пошти, голосової пошти, пошукового радіозв'язку, інтернет-телефонії тощо.

Стаття 33. Правила забезпечення права користувачів на одержання телекомунікаційних послуг

1. Оператори телекомунікацій надають послуги користувачам телекомунікаційних послуг на принципах рівного доступу до цих послуг без обмежень.
2. Користувач може вільно обрати оператора телекомунікацій та перелік телекомунікаційних послуг, які він бажає отримувати.
3. Нав'язування телекомунікаційних послуг або надання телекомунікаційних послуг при умові споживання інших телекомунікаційних послуг забороняється.
4. Користувачі мають право на одержання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах і в порядку, визначеному цим Законом.

5. Відмова операторів телекомунікацій від надання телекомунікаційних послуг може бути оскаржена користувачем у встановленому законодавством порядку.

Стаття 34. Порядок надання телекомунікаційних послуг

1. Телекомунікаційні послуги надаються користувачам на підставі договору між оператором телекомунікацій і користувачем телекомунікаційних послуг, який укладається відповідно до типового договору про надання телекомунікаційних послуг, затвердженого Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

2. Телекомунікаційні послуги можуть надаватися за відсутності договору у разі одержання користувачем замовленої за передплатою послуги (з переговорних або сервісних пунктів, з таксофонів, за готівкову оплату, за допомогою карток тощо).

3. Для укладання договору про постійне надання телекомунікаційних послуг необхідно подати заяву встановленого зразка та документ, що засвідчує право власності чи право користування приміщенням, у якому передбачається встановити кінцеве обладнання користувача, а для фізичних осіб – також документ, що посвідчує особу та право на пільги (у разі їх наявності).

4. Телекомунікаційні послуги надаються в порядку, визначеному цим Законом, та відповідно до правил, які затверджуються Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

5. Абонент може у випадках, передбачених договором або законодавством України, розірвати договір, попередивши про це оператора не пізніше ніж за 30 календарних днів.

6. У місцях з недостатнім рівнем насиченості місцевих телекомунікаційних мереж загального доступу технічними засобами, заяви користувачів на надання телекомунікаційних послуг задовольняються в такій послідовності:

- органам державної влади, місцевого самоврядування, прокуратури, судам, органам внутрішніх справ, служби безпеки та військовим установам;
- медичним закладам, пожежним частинам, організаціям, що надають інформацію про виникнення стихійних явищ (землетрус, повінь, ураган тощо), державним дошкільним виховним і навчальним закладам, державним закладам науки і культури;
- дипломатичним представництвам і консульським установам іноземних держав;
- особам, які зробили інвестиції в будівництво мережі телекомунікацій, до якої підключається кінцеве обладнання цих користувачів, за умови внесення інвестицій в розмірі не меншому ніж визначено Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації;
- громадянам, які відповідно до законодавства України мають право на отримання телекомунікаційних послуг на пільгових умовах;
- іншим громадянам, підприємствам, установам та організаціям.

7. Черги в межах зазначених категорій встановлюються відповідно до дати подання заяви.

Стаття 35. Надання послуг в умовах воєнного та надзвичайного стану

1. Оператори телекомунікацій усіх форм власності повинні забезпечити готовність до виконання своїх функцій в умовах воєнного та надзвичайного стану.

2. Оператори телекомунікацій зобов'язані забезпечувати в межах своїх можливостей зв'язок та оповіщення в умовах воєнного та надзвичайного стану в порядку, визначеному законодавством України.

3. В умовах надзвичайних ситуацій оператори телекомунікацій з метою оповіщення населення та забезпечення телекомунікаційними послугами учасників ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, відбудовних робіт та здійснення відповідних заходів за погодженням з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування, можуть установлювати тимчасові обмеження щодо надання телекомунікаційних послуг користувачам до ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

4. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень подають операторам телекомунікацій та їх місцевим підрозділам допомогу у ліквідації надзвичайних ситуацій, в усуненні їх наслідків, у придбанні необхідних матеріальних ресурсів, а також сприяють у наданні для цих цілей робочої сили, транспортних та інших технічних засобів.

Стаття 36. Умови і порядок надання операторами телекомунікацій пільг користувачам телекомунікаційних послуг

1. Пільги користувачам телекомунікаційних послуг надаються операторами телекомунікацій згідно з договором між оператором і користувачем, на основі спеціальних тарифних пакетів.

2. Збитки операторів телекомунікацій, що виникають внаслідок надання користувачам телекомунікаційних послуг пільг, встановлених законодавством України, відшкодовуються за рахунок державного і місцевих бюджетів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розділ VII. ЗАГАЛЬНОДОСТУПНІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ПОСЛУГИ

Стаття 37. Класифікація загальнодоступних телекомунікаційних послуг

До загальнодоступних телекомунікаційних послуг належать послуги:

1) зв'язку з фіксованих абонентських місць або в стаціонарних пунктах колективного користування, який повинен забезпечувати користувачам можливість здійснення:

- місцевого, міжміського та міжнародного телефонного зв'язку;
- телеграфного зв'язку;
- факсимільного зв'язку;

- передачі даних у тональній смузі частот через модеми;

2) безкоштовного зв'язку із службами екстреного виклику (пожежних частин, міліції, швидкої медичної допомоги, аварійних служб газу тощо);

3) безкоштовної телефонної довідкової служби, яка доступна для всіх кінцевих користувачів;

4) доступу до телефонного довідника абонентів у формі, яка затверджена Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 38. Особливості розвитку та надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг

1. Загальнодоступні телекомунікаційні послуги є загальнодоступними для всіх фізичних та юридичних осіб на всій території України.

2. Розвиток загальнодоступних телекомунікаційних послуг здійснюється відповідно до Програми розвитку загальнодоступних телекомунікаційних послуг в Україні, яку затверджує Кабінет Міністрів України.

Програма повинна передбачити:

- забезпечення доступу до загальнодоступних телекомунікаційних послуг користувачів сільських, гірських та інших важкодоступних районів, а також для малозабезпечених груп користувачів та осіб з особливими соціальними потребами;

- терміни, протягом яких забезпечується загальний доступ всього населення України до загальнодоступних телекомунікаційних послуг;

- обсяги будівництва телекомунікаційних мереж у сільських, гірських та важкодоступних районах та обсяги капіталовкладень, необхідних для досягнення цих цілей.

3. Кабінет Міністрів України щороку не пізніше 15 вересня затверджує заходи з реалізації Програми розвитку загальнодоступних телекомунікаційних послуг на наступний рік, в яких повинні зазначатися річні обсяги надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг для окремих груп користувачів, в тому числі для користувачів сільських, гірських та інших важкодоступних районів, а також для малозабезпечених груп користувачів.

4. У разі збитковості надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, збитки операторів телекомунікацій від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг відшкодовуються за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

Операторові телекомунікацій, який надає загальнодоступні телекомунікаційні послуги, можуть бути відшкодовані збитки, які пов'язані з наданням тих видів та обсягів загальнодоступних телекомунікаційних послуг, що зазначаються у договорі про надання цих послуг, укладеного за результатами конкурсу або у разі покладення обов'язків на монопольного (домінуючого) оператора, та які підтверджуються розрахунками, бухгалтерськими звітами або аудиторськими висновками.

5. З метою створення стимулів та заохочення конкуренції серед операторів телекомунікацій, які бажають надавати загальнодоступні телекомунікаційні послуги на

умовах відшкодування, при регулюванні тарифів на загальнодоступні послуги може встановлюватися норма прибутку.

У разі, якщо при регулюванні тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги було встановлено норму прибутку, операторам телекомунікацій, які за результатами конкурсу отримали право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг, можуть також відшкодовуватися збитки у вигляді неoderжаного прибутку.

6. Відшкодування збитків від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг здійснюється виключно:

- операторам телекомунікацій, які визнані переможцями конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;

- монопольним (домінуючим) операторам телекомунікацій у разі покладення на них обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

7. З метою гарантування загальнодоступності оператори телекомунікацій повинні створити умови для користування загальнодоступними телекомунікаційними послугами інвалідами, особами з обмеженими можливостями або особливими соціальними потребами.

Оператори телекомунікацій можуть надавати загальнодоступні телекомунікаційні послуги для цих категорій абонентів за спеціальними тарифними пакетами, які погоджуються з Регуляторною комісією.

8. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації щорічно визначає прогнозований обсяг витрат на компенсацію збитків операторів телекомунікацій від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

Оператори телекомунікацій, які надають загальнодоступні телекомунікаційні послуги на підставі договорів з Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, щорічно, не пізніше ніж до 15 вересня, подають до Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації розрахунок прогнозованих на наступний рік витрат та доходів, що пов'язані з наданням загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

Форму розрахунку та порядок його заповнення затверджує Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

9. Оператори загальнодоступних телекомунікаційних послуг можуть тимчасово припинити, значно скоротити перелік або змінити умови надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг користувачам (за винятком органів безпеки, оборони та охорони правопорядку) у разі виникнення обставин, що створюють загрозу для:

- 1) безпеки експлуатації мережі телекомунікацій;
- 2) підтримки цілісності мережі телекомунікацій;
- 3) взаємодії мереж телекомунікацій;
- 4) захисту інформаційної безпеки телекомунікацій;
- 5) електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів.

Стаття 39. Порядок проведення конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання

1. Оператори телекомунікацій, які надають або бажають надавати загальнодоступні телекомунікаційні послуги, можуть на конкурсній основі одержати право на надання цих послуг на умовах відшкодування збитків, пов'язаних з їх наданням, за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

У разі якщо закон передбачає необхідність одержання ліцензії на провадження діяльності у сфері телекомунікаційних послуг, до участі у конкурсі допускаються ті оператори телекомунікацій, які мають таку ліцензію.

2. Види та обсяги загальнодоступних телекомунікаційних послуг, збитки від надання яких відшкодовуються за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг, визначаються відповідно до щорічних заходів щодо реалізації Програми розвитку загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

3. За результатами конкурсу право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг може бути покладене на одного або декількох переможців, які найбільшою мірою відповідають визначеним Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації критеріям, шляхом укладення договорів з переможцями.

4. Конкурси на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг організовує та проводить Регуляторна комісія.

5. Оголошення про проведення конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг публікується в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації не пізніше ніж за шістьдесят календарних днів до дня проведення конкурсу, який призначається Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішення Регуляторної комісії.

В оголошенні про проведення конкурсу обов'язково зазначаються:

- день, час та місце проведення конкурсу;
- види та обсяги загальнодоступних телекомунікаційних послуг, право на надання яких визначається на конкурсній основі, місце їх надання, а також групи користувачів цими послугами;
- строк до початку надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;
- умови надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;
- вимоги, яким повинні відповідати виконавці;
- перелік документів, які подаються учасниками конкурсу;
- вимоги до конкурсних пропозицій;
- місце та строк подання конкурсних пропозицій;
- день, час та місце розкриття конкурсних пропозицій.

6. Регуляторна комісія може вимагати від оператора телекомунікацій надання документів, які підтверджують:

- наявність відповідної ліцензії;
- наявність коштів, обладнання та працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід.

Вичерпний перелік цих документів зазначається в оголошенні про проведення конкурсу.

Регуляторна комісія не повинна встановлювати дискримінаційні вимоги до учасників конкурсу.

7. Для участі в конкурсі на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг оператори телекомунікацій не пізніше ніж за десять календарних днів до дня проведення конкурсу подають до Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації повідомлення про намір взяти участь в конкурсі, конкурсні пропозиції, а також інші документи, визначені в оголошенні про проведення конкурсу.

8. Під час прийняття документів перевіряється наявність всіх необхідних документів, передбачених оголошенням про проведення конкурсу та правильність їх оформлення.

9. Прийняті від операторів телекомунікацій документи передаються до Регуляторної комісії.

10. Оператор телекомунікацій не допускається до участі в конкурсі виключно у випадках:

- неподання документів, які були визначені в оголошенні про проведення конкурсу;
- несвоєчасного подання конкурсних пропозицій або інших документів відповідно до переліку, визначеного в оголошенні про проведення конкурсу.

У випадку недопущення оператора телекомунікацій до участі в конкурсі, Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації зобов'язаний надати такому оператору письмове повідомлення, в якому обов'язково зазначаються причини недопущення до конкурсу.

11. Розкриття конкурсних пропозицій відбувається в день, час та в місці, зазначених в оголошенні про проведення конкурсу.

В процедурі розкриття конкурсних пропозицій беруть участь всі оператори телекомунікацій, що були допущені до участі в конкурсі, або їх уповноважені представники.

Під час розкриття конкурсних пропозицій Регуляторна комісія оголошує присутнім найменування (прізвище, ім'я та по батькові) та місцезнаходження (місце проживання) кожного учасника конкурсу, зміст кожної конкурсної пропозиції. У разі запиту зазначені дані повідомляються учасникам конкурсу, які подали конкурсні пропозиції, але не були присутніми під час їх розкриття.

Регуляторна комісія не має права ініціювати або проводити будь-які переговори з учасником конкурсу щодо внесення змін до змісту або коригування поданої конкурсної пропозиції, крім виправлення арифметичних помилок за умови одержання письмової згоди учасника конкурсу на таке виправлення.

12. Регуляторна комісія визначає оператора телекомунікацій – переможця конкурсу з числа тих конкурсних пропозицій, які не були відхилені, на основі критеріїв оцінки конкурсних пропозицій, які зазначаються в оголошенні про проведення конкурсу.

Такими критеріями оцінки можуть бути:

- найнижча собівартість послуг;
- найкоротший строк до початку надання послуг;
- якість та інші характеристики послуг;
- можливість економічних переваг, що з'являються в зв'язку з реалізацією конкурсної пропозиції;
- передача технології та підготовка управлінських, наукових і виробничих кадрів, включаючи використання для надання послуг місцевих ресурсів, в тому числі засобів виробництва, робочої сили і матеріалів.

13. Регуляторна комісія відхиляє конкурсну пропозицію у разі, якщо:

- учасник конкурсу не відповідає вимогам, встановленим в оголошенні про проведення конкурсу;
- конкурсна пропозиція не відповідає вимогам, встановленим в оголошенні про проведення конкурсу;
- учасник конкурсу надав недостовірну інформацію щодо його відповідності встановленим вимогам.

14. Конкурс відміняється у разі, якщо:

- на участь в конкурсі було подано менше двох конкурсних пропозицій;
- якщо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг за умовами конкурсу перестало відповідати державним потребам внаслідок настання непередбачуваних об'єктивних обставин (дії непереборної сили).

15. Конкурс визнається таким, що не відбувся, у разі, якщо:

- було відхилено всі конкурсні пропозиції відповідно до вимог частини тринадцятої статті 39 цього Закону;
- якщо вартість найбільш вигідної конкурсної пропозиції перевищує суму, передбачену на повне або часткове відшкодування збитків або витрат, пов'язаних з наданням загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

Повідомлення про відміну конкурсу, а також про визнання конкурсу таким, що не відбувся, публікується в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації із зазначенням причин.

Повідомлення про відміну конкурсу, а також визнання конкурсу таким, що не відбувся, надсилається всім учасникам конкурсу протягом трьох робочих днів від дня прийняття відповідного рішення.

16. Рішення про результати конкурсу оформлюється у формі протоколу, який підписується всіма членами Регуляторної комісії, які були присутні під час прийняття

такого рішення. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації затверджує протокол у строк не пізніше ніж п'ять робочих днів від дня прийняття Регуляторною комісією рішення про результати конкурсу.

Регуляторна комісія приймає конкурсну пропозицію, що визнана найкращою.

Повідомлення про прийняття конкурсної пропозиції надсилається (видається) операторові телекомунікацій в письмовій формі протягом трьох робочих днів від дня затвердження рішення про результати конкурсу.

У семиденний строк з дня затвердження рішення про результати конкурсу, Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації дає оголошення в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, яким інформує інших учасників конкурсу про результати конкурсу, про переможця конкурсу та зазначає умови, які були запропоновані переможцем конкурсу.

Рішення про результати конкурсу може бути оскаржено в судовому порядку.

17. З оператором телекомунікацій, конкурсну пропозицію якого було прийнято, протягом чотирнадцяти робочих днів від дня затвердження рішення про результати конкурсу, укладається договір про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

У договорі обов'язково зазначаються:

- види та обсяги надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, групи користувачів, яким надаються загальнодоступні телекомунікаційні послуги;

- місце їх надання;

- умови надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг (зокрема, щодо кількості фіксованих абонентських місць або стаціонарних пунктів колективного користування, якості загальнодоступних телекомунікаційних послуг, забезпечення доступності загальнодоступних телекомунікаційних послуг для інвалідів, осіб з обмеженими можливостями або особливими соціальними потребами);

- санкції за порушення умов договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

18. У разі відмови оператора, конкурсну пропозицію якого було прийнято, підписати договір про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування, Регуляторна комісія повторно визначає найкращу конкурсну пропозицію з тих, строк дії яких ще не минув, за винятком випадків, коли всі інші конкурсні пропозиції було відхилено.

Рішення про повторне визнання найкращої конкурсної пропозиції оформлюється та затверджується відповідно до порядку, встановленого в пункті 16 цієї статті Закону.

У разі, коли всі інші конкурсні пропозиції були відхилені Регуляторною комісією або оператор повторно визнаної найкращої конкурсної пропозиції не підписує договір з Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації протягом чотирнадцяти робочих днів від дня затвердження рішення про повторне визнання найкращої конкурсної пропозиції, а також у випадку, коли конкурс був відмінений, оголошується повторний конкурс.

Стаття 40. Покладення обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікацій

1. Регуляторна комісія має право прийняти рішення про покладення обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікацій, що має значний вплив на ринку послуг телефонного зв'язку, без оголошення та проведення конкурсу в таких випадках:

- повторна відміна конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання;
- визнання конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання таким, що не відбувся.

2. Рішення про покладення обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікацій оформлюється у формі протоколу, який підписується всіма членами Регуляторної комісії, які були присутні під час прийняття такого рішення. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації затверджує протокол у строк не пізніше ніж п'ять робочих днів від дня прийняття рішення Регуляторною комісією.

Повідомлення про прийняття рішення про покладення обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікацій у семиденний строк від дня затвердження такого рішення, публікується в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації. У повідомленні зазначаються причини прийняття відповідного рішення, відомості про оператора, на якого покладається обов'язок щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, умови надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг монопольним (домінуючим) оператором телекомунікацій.

Рішення про покладення обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікацій, прийняте у випадках, що не передбачені цією статтею Закону, може бути оскаржено в судовому порядку.

3. Протягом чотирнадцяти робочих днів від дня затвердження рішення про накладення обов'язків на монопольного (домінуючого) оператора з цим оператором укладається договір про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

У договорі обов'язково зазначаються:

- види та обсяги надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;
- місце їх надання;
- умови надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг (зокрема, щодо кількості фіксованих абонентських місць або стаціонарних пунктів колективного користування, якості загальнодоступних телекомунікаційних послуг, забезпечення доступності загальнодоступних телекомунікаційних послуг для інвалідів, осіб з обмеженими можливостями або особливими соціальними потребами);
- санкції за порушення умов договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

Відмова від підписання договору не допускається.

Стаття 41. Анулювання договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг

1. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішення Регуляторної комісії визнає договір про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг анульованим у разі, коли:

- оператор телекомунікацій, який за результатами конкурсу отримав право на надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання, протягом строку до початку надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, який був зазначений в оголошенні про проведення конкурсу, не провадить діяльність з підготовки до надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг відповідно до вимог договору про надання цих послуг;

- монопольний (домінуючий) оператор, на якого був покладений обов'язок щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, протягом шести місяців не провадить діяльність з надання або з підготовки до надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг відповідно до вимог договору про надання цих послуг.

2. Договір про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг може бути також анульований у випадках:

- порушення оператором телекомунікацій умов договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, якщо ці порушення не були усунені протягом терміну, встановленого Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації;

- порушення оператором телекомунікацій ліцензійних умов, що може призвести до анулювання його ліцензії, наявність якої є необхідною для провадження діяльності в сфері телекомунікацій з надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

3. Рішення про анулювання договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг може бути оскаржено в судовому порядку.

4. Від моменту анулювання договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг інша сторона за договором втрачає право на відшкодування збитків за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

Анулювання договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг не звільняє оператора телекомунікацій від обов'язку щодо сплати санкції за порушення умов договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

5. Втрата права на відшкодування збитків від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг не звільняє оператора телекомунікацій, який є стороною за договором, від обов'язку надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг відповідно до умов договору. Обов'язок надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах, встановлених у договорі, зберігається за оператором телекомунікацій до визначення іншого оператора, який буде здійснювати надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

6. У разі анулювання договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг, Регуляторна комісія у термін, що не перевищує чотирнадцяти календарних днів від дня прийняття рішення про анулювання договору, оголошує новий конкурс на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання.

Стаття 42. Статус Фонду загальнодоступних послуг

1. Для фінансового забезпечення надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг в складі спеціального фонду Державного бюджету України утворюється Фонд загальнодоступних послуг.

Кошти Фонду загальнодоступних послуг зараховуються на окремий рахунок Державного бюджету України.

2. Розпорядником коштів Фонду загальнодоступних послуг є Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 43. Джерела та порядок формування коштів Фонду загальнодоступних послуг

1. Формування коштів Фонду загальнодоступних послуг здійснюється за рахунок таких джерел:

- збір у відсотках від валового доходу, визначеного з врахуванням положень пункту 3 цієї статті Закону (далі – телекомунікаційний збір), розмір якого щорічно встановлюється Верховною Радою України, але не більше 4 відсотків;

- санкції, що стягуються з операторів телекомунікацій за порушення умов договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;

- фінансування за рахунок коштів міжнародних організацій, міжнародних фінансових інституцій та міжнародної технічної допомоги;

- внесків вітчизняних та іноземних юридичних осіб;

- інших джерел, не заборонених законодавством України.

2. Платниками телекомунікаційного збору є оператори телекомунікацій.

3. Телекомунікаційний збір обчислюється з валового доходу платника збору, одержаного від надання телекомунікаційних послуг.

До валового доходу від надання телекомунікаційних послуг не включаються:

- будь-які платежі, зроблені на користь інших операторів телекомунікацій за взаємоз'єднання (включаючи плату за взаємоз'єднання до мереж для іноземних операторів);

- доходи від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;

- суми податку на додану вартість, отримані (нараховані) у складі ціни продажу телекомунікаційних послуг, за винятком випадків, коли оператор телекомунікацій не є платником податку на додану вартість.

Валовий дохід від надання телекомунікаційних послуг розраховується за касовим методом, відповідно до якого датою збільшення валового доходу вважається дата зарахування коштів від користувача телекомунікаційних послуг на банківський рахунок платника телекомунікаційного збору в оплату телекомунікаційних послуг, а у разі продажу телекомунікаційних послуг за готівку – дата її оприбуткування в касі платника телекомунікаційного збору, а за відсутності такої – дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника телекомунікаційного збору.

4. Телекомунікаційний збір відноситься на валові витрати операторів телекомунікацій.

5. Для платників телекомунікаційного збору податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

Сплата телекомунікаційного збору здійснюється в терміни та в порядку, встановленому в Законі України “Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами” в доход спеціального фонду Державного бюджету України.

6. Контроль за правильністю обчислення, повнотою та своєчасністю сплати телекомунікаційного збору операторів телекомунікацій здійснюють органи державної податкової служби України у порядку, встановленому законодавством.

7. За несвоєчасну сплату телекомунікаційного збору справляється пеня в розмірі та в порядку, встановленому Законом України “Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами”.

Стаття 44. Порядок використання коштів Фонду загальнодоступних послуг

1. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв’язку та інформатизації здійснює управління та розпорядження коштами Фонду загальнодоступних послуг на підставі рішень Регуляторної комісії.

2. Кошти Фонду загальнодоступних послуг витрачаються виключно на:

- відшкодування збитків, пов’язаних з наданням загальнодоступних телекомунікаційних послуг операторами телекомунікацій, з якими Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв’язку та інформатизації уклав відповідний договір;

- оплату праці членів Регуляторної комісії (крім Голови Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв’язку та інформатизації та його Першого заступника);

- відшкодування збитків, завданих в результаті прийняття неправомірних регуляторних рішень, дій чи бездіяльності Регуляторної комісії.

3. Відшкодування операторам телекомунікацій збитків, що виникають внаслідок надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг здійснюється один раз на рік.

Відшкодування збитків здійснюється не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним, на підставі відповідного рішення Регуляторної комісії.

Суми, що не відшкодовані оператору телекомунікацій, який надає загальнодоступні телекомунікаційні послуги на підставі договору з Уповноваженим центральним органом виконавчої влади, протягом визначеного в цьому пункті Закону строку, вважаються заборгованістю. На суму заборгованості нараховуються проценти на рівні 120 відсотків від облікової ставки Національного банку України, встановленої на момент її виникнення, протягом строку її дії, включаючи день погашення. Оператор телекомунікацій має право в будь-який момент після виникнення заборгованості звернутися до суду (господарського суду) з позовом про стягнення коштів та притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у несвоєчасному відшкодуванні збитків від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

4. Для відшкодування за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг збитків, пов'язаних з наданням загальнодоступних телекомунікаційних послуг, оператор телекомунікацій зобов'язаний не пізніше ніж до 1 лютого року, наступного за звітним, подати до Регуляторної комісії розрахунок збитків, що підлягають відшкодуванню.

Регуляторна комісія може вимагати від оператора телекомунікацій подання первинних документів, бухгалтерських звітів та інших документів, які підтверджують подані розрахунки збитків, що підлягають відшкодуванню.

5. Відшкодуванню підлягають такі збитки як:

- чисті витрати від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг;
- неодержаний прибуток – у випадку, якщо при затвердженні тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги було встановлено норму прибутку.

Форму розрахунку та порядок визначення збитків, що підлягають відшкодуванню, затверджує Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Порядок визначення збитків, що підлягають відшкодуванню, підлягає обов'язковому обговоренню на відкритому засіданні Регуляторної комісії та схваленню Регуляторною комісією.

6. Розрахунки, що є основою для визначення обсягів збитків, що підлягають відшкодуванню, повинні підтверджуватися аудиторськими висновками.

У випадку виникнення сумніву щодо доцільності здійснених витрат чи правильності поданих розрахунків, Регуляторна комісія може вимагати проведення незалежного аудиту.

Незалежний аудит обов'язково призначається у випадках, коли:

- собівартість загальнодоступних телекомунікаційних послуг більш ніж на 25 відсотків перевищує собівартість загальнодоступних телекомунікаційних послуг, яка була заявлена оператором телекомунікацій під час проведення конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування збитків від їх надання;

- витрати, пов'язані з наданням загальнодоступних телекомунікаційних послуг, більш ніж на 25 відсотків перевищують прогнозовані витрати, які були зазначені в розрахунку, що подається відповідно до пункту 8 статті 38 цього Закону;

- доходи від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг є більш ніж на 25 відсотків меншими за прогнозовані доходи, які були зазначені в розрахунку, що подається відповідно до пункту 8 статті 38 цього Закону;

- оператор телекомунікацій не може підтвердити на вимогу Регуляторної комісії поданий розрахунок збитків, що підлягають відшкодуванню, первинними документами, бухгалтерськими звітами, чи іншими документами.

7. Рішення про обсяг відшкодування збитків операторів загальнодоступних телекомунікаційних послуг приймає Регуляторна комісія на підставі поданих розрахунків збитків, що підлягають відшкодуванню, аудиторських висновків та інших документів, які подаються операторами телекомунікацій.

На підставі рішення Регуляторної комісії Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації не пізніше десяти робочих днів від дня

прийняття такого рішення здійснює відшкодування операторам телекомунікацій збитків від надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг.

Рішення про відшкодування збитків є відкритими для громадськості та підлягають обов'язковому опублікуванню разом з розрахунком та висновками аудиту в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та викладенню на веб-сайті цього органу.

8. Кошти Фонду загальнодоступних послуг, які на кінець бюджетного періоду залишаються на рахунку спеціального фонду Державного бюджету України, використовуються для покриття збитків операторів загальнодоступних телекомунікаційних послуг у наступному бюджетному періоді з урахуванням їх цільового призначення.

9. Кошти Фонду загальнодоступних послуг не можуть використовуватися на цілі, не передбачені цим Законом.

Стаття 45. Державний нагляд та контроль за використанням коштів Фонду загальнодоступних послуг

1. Державний нагляд за використанням коштів Фонду загальнодоступних послуг здійснюється відповідно до законодавства України.

2. Посадові особи Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації зобов'язані надавати посадовим особам органу, що здійснює державний нагляд, документи, необхідні для здійснення ними державного нагляду.

3. У разі виявлення порушень, орган, що здійснює державний нагляд за використанням коштів, приймає рішення про притягнення винних осіб до відповідальності в порядку, визначеному законодавством України.

4. З ініціативи органу державного нагляду може призначатися проведення аудиторської перевірки використання коштів Фонду загальнодоступних послуг.

5. Контроль за цільовим використанням коштів Фонду загальнодоступних послуг здійснюють Міністерство фінансів України, Рахункова палата України в порядку, встановленому законодавством.

6. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації щорічно публікує звіт про використання коштів Фонду загальнодоступних послуг у поточному році та прогнозовані обсяги використання коштів Фонду загальнодоступних послуг у наступному році.

Розділ VIII. ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ МЕРЕЖІ

Стаття 46. Телекомунікаційні мережі загального користування

1. Телекомунікаційні мережі загального користування є складовою частиною національної телекомунікаційної системи і призначені для надання телекомунікаційних послуг будь-яким фізичним чи юридичним особам.

2. Проектування та будівництво телекомунікаційних мереж загального користування, а також експлуатація та управління цими мережами здійснюється операторами телекомунікацій.

3. При проектуванні, будівництві та обладнанні телекомунікаційних мереж загального користування повинні враховуватися вимоги щодо забезпечення властивості таких мереж зберігати повністю або частково свої функції за умови впливу на них дестабілізуючих чинників.

4. Оператори телекомунікацій є відповідальними за забезпечення сталої та якісної роботи телекомунікаційних мереж загального користування та здійснюють свою діяльність з урахуванням технологічних особливостей на основі єдиних стандартів, норм та правил.

5. В умовах надзвичайних ситуацій, надзвичайного стану та особливого періоду відповідальність за забезпечення сталості телекомунікаційних мереж загального користування і організація управління цими мережами покладається на Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 47. Відомчі телекомунікаційні мережі

1. Відомчі телекомунікаційні мережі утворюються юридичними та фізичними особами на території України з метою забезпечення власних потреб в послугах телекомунікацій, а також для надання окремих телекомунікаційних послуг іншим користувачам на умовах, визначених законодавством України.

2. Відомчі телекомунікаційні мережі можуть бути взаємоз'єднані з телекомунікаційними мережами загального користування на договірній основі та відповідно до положень цього Закону та інших актів законодавства України.

3. В умовах надзвичайних ситуацій, надзвичайного стану та особливого періоду за рішенням Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації відомчі телекомунікаційні мережі можуть бути використані для потреб держави та суспільства.

Стаття 48. Спеціальні телекомунікаційні мережі

1. До спеціальних телекомунікаційних мереж відносяться мережі урядового зв'язку, мережі зв'язку для потреб управління, оборони, безпеки та охорони правопорядку в Україні.

Спеціальні телекомунікаційні мережі використовуються також для надання послуг телекомунікацій з обмеженим доступом до інформації, що передається.

2. Експлуатація та управління спеціальними телекомунікаційними мережами здійснюється спеціально уповноваженими органами, які визначаються Президентом України.

3. Канали телекомунікаційних мереж загального користування для потреб управління, оборони, безпеки та охорони правопорядку України надаються на орендних засадах, в порядку, визначеному Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Розділ ІХ. ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Стаття 49. Правила визначення операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок

1. До операторів, що мають значний вплив на ринок відносяться монопольні (домінуючі) оператори телекомунікаційних послуг.

2. Визначення операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок здійснюється на основі вивчення стану ринку телекомунікацій на певній географічній території.

3. Визначення операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок, здійснюється як в розрізі ринків телекомунікаційних послуг, так і в розрізі географічних ринків.

Існують такі ринки телекомунікаційних послуг:

- ринок послуг телефонного зв'язку;
- ринок послуг телеграфного зв'язку;
- ринок послуг мобільного (стільникового) зв'язку;
- ринок оренди каналів;
- ринок послуг взаємоз'єднання.

Географічний ринок включає території, на яких відповідні підприємства залучені до пропозиції та попиту продуктів чи послуг, де умови конкуренції є достатньо однорідними, та які можуть бути відрізані від сусідніх територій, з огляду на те, що умови конкуренції є істотно іншими на цих територіях.

Розподіл території України за географічними ринками телекомунікаційних послуг здійснює Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

4. Віднесення оператора телекомунікацій до таких, що мають значний вплив на ринок, здійснює Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації за погодженням з Антимонопольним комітетом України на підставі щорічного звіту операторів про обсяги надання телекомунікаційних послуг у грошовому та кількісному виразі.

Віднесення оператора телекомунікацій до таких, що мають значний вплив на ринок, може також здійснюватися на підставі інформації Антимонопольного комітету України про те, що оператор займає монопольне (домінуюче) становище на ринку.

5. Для визначення операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок, використовують критерії, встановлені законодавством України з питань захисту економічної конкуренції, з урахуванням особливостей, встановлених частиною шостою цієї статті Закону.

6. Під час визначення операторів телекомунікацій, які мають значний вплив на ринок, враховуються такі обставини:

- здатність оператора телекомунікацій впливати на ринкові відносини на географічній території даного ринку або по відношенню до всього телекомунікаційного ринку;

- загальний щорічний дохід в пропорції до розміру цілого національного ринку телекомунікацій;

- можливість розпоряджатися доступом до користувачів на географічному ринку;
- можливість доступу до фінансових ресурсів;
- досвід здійснення діяльності та надання телекомунікаційних послуг.

Стаття 50. Особливості діяльності операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок

1. Особливості діяльності операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок визначаються цим Законом та Законом України “Про захист економічної конкуренції”.

2. Тарифи на телекомунікаційні послуги операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок встановлюються Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішення Регуляторної комісії.

Розділ X. РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Глава 1. Ліцензування господарської діяльності операторів телекомунікацій

Стаття 51. Ліцензування діяльності операторів телекомунікацій

1. Такі види телекомунікаційних послуг підлягають ліцензуванню:
 - послуги телефонного зв'язку (крім відомчих об'єктів);
 - послуги передавання даних, що надаються з використанням мереж телекомунікацій загального користування;
 - послуги радіозв'язку (з використанням радіочастот);
 - технічне обслуговування мереж теле-, радіо- і проводового мовлення в межах промислової експлуатації.
2. Ліцензування діяльності операторів телекомунікацій здійснюється в порядку, встановленому Законом України “Про ліцензування певних видів господарської діяльності”.
3. Органом ліцензування є Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, який видає ліцензії тільки на підставі рішень Регуляторної комісії.

Глава 2. Тарифи і розрахунки

Стаття 52. Правила тарифного регулювання

1. Тарифи на телекомунікаційні послуги встановлюються операторами самостійно, за винятком випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Тарифне регулювання у сфері надання телекомунікаційних послуг здійснюється на принципах:

- уникнення перехресного субсидування одних телекомунікаційних послуг за рахунок інших;
- недопущення встановлення монопольних неконкурентних цін з боку операторів телекомунікацій;
- базування тарифів на телекомунікаційні послуги на собівартості цих послуг;
- передбачуваності змін тарифів.

3. Державному регулюванню підлягають тарифи на такі види послуг:

- загальнодоступні телекомунікаційні послуги;
- оренда ліній, трактів, каналів передавання та цифрових потоків з ресурсу транспортних мереж телекомунікацій;
- телекомунікаційні послуги, що надаються операторами телекомунікацій, які мають значний вплив на ринок;
- послуги взаємоз'єднання з мережами оператора телекомунікацій, що має значний вплив на ринок.

4. Державне регулювання тарифів, визначених частиною третьою цієї статті, здійснює Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішень Регуляторної комісії.

Державне регулювання тарифів в сфері надання телекомунікаційних послуг здійснюється шляхом встановлення граничних тарифів.

5. Тарифи, визначені частиною третьою цієї статті, встановлюються на рівні не нижчому середньої собівартості відповідних телекомунікаційних послуг. При визначенні граничних тарифів може встановлюватися норма прибутку на капітал.

Собівартість надання телекомунікаційних послуг та норма прибутку розраховується відповідно до методики тарифного регулювання, яка затверджується Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Методика тарифного регулювання підлягає обов'язковому обговоренню на відкритому засіданні Регуляторної комісії та повинна бути схвалена Регуляторною комісією.

6. У випадку здійснення державного регулювання тарифів на телекомунікаційні послуги, тарифи переглядаються не рідше одного разу на рік.

З метою забезпечення передбачуваності змін тарифів, у Методиці тарифного регулювання встановлюються критерії, на підставі яких приймається рішення про зміну тарифів на телекомунікаційні послуги.

7. Оператори телекомунікацій за погодженням з Регуляторною комісією можуть застосовувати спеціальні тарифні пакети.

Стаття 53. Порядок розрахунків за надання телекомунікаційних послуг

Розрахунки за телекомунікаційні послуги здійснюються відповідно до договору про надання послуг між оператором телекомунікацій та користувачем або без договору за готівкову оплату чи за допомогою карток тощо, у разі одержання користувачем замовленої за передоплатою послуги.

Глава 3. Використання номерного ресурсу

Стаття 54. Номерний ресурс та Національний план нумерації

1. Номерний ресурс України є національним ресурсом і визначає потенційну абонентську ємність.

2. Розподіл та присвоєння номерного ресурсу України здійснюється Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішень Регуляторної комісії, які приймаються відповідно до Національного плану нумерації на принципах відкритості, недискримінаційності та об'єктивності.

3. Національний план нумерації затверджується Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

4. Національний план нумерації повинен забезпечувати лібералізацію ринку телекомунікацій та розвиток добросовісної конкуренції, доступність номерного ресурсу для всіх операторів телекомунікацій, введення географічних і негеографічних номерів, резервної ємності номерів.

5. З метою виконання міжнародних зобов'язань, а також забезпечення достатньої доступності номерного ресурсу телекомунікацій загального користування Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішень Регуляторної комісії може змінювати структуру, простір нумерації та присвоєння номерів з попередженням про це операторів телекомунікацій не менше ніж за півроку до здійснення змін.

Стаття 55. Розподіл та присвоєння номерного ресурсу

1. Розподіл, присвоєння номерного ресурсу України операторам телекомунікацій проводиться на підставі відкритих та об'єктивних процедур, які створюють рівні можливості для одержання цього ресурсу всіма операторами телекомунікацій.

2. Номерний ресурс присвоюється оператору телекомунікацій Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі рішення Регуляторної комісії на термін, що відповідає терміну дії ліцензії на певний вид діяльності в галузі телекомунікацій. При присвоєнні номерного ресурсу встановлюється термін задіяння номерного ресурсу, який зазначається в дозволі на використання номерного ресурсу.

3. Оператори телекомунікацій зобов'язані щорічно надавати Уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації інформацію щодо стану використання номерного ресурсу публічних мереж у визначених ним порядку та обсягах.

Стаття 56. Дозвіл на використання номерного ресурсу

1. Для отримання номерного ресурсу оператор телекомунікацій повинен отримати дозвіл на використання номерного ресурсу, що видається Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації після відповідного рішення Регуляторної комісії.

2. Номерний ресурс надається оператору телекомунікацій у користування без права відчуження і може передаватися ним іншому оператору телекомунікацій лише з дозволу Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, який видається на підставі відповідного рішення Регуляторної комісії.

Стаття 57. Процедура видачі та вилучення дозволів на використання номерного ресурсу

1. Для отримання номерного ресурсу оператор телекомунікацій подає письмову заяву встановленого зразка до Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації передає подану заяву оператора телекомунікацій на розгляд Регуляторної комісії, яка приймає рішення про видачу дозволу на використання номерного ресурсу або відмову в присвоєнні номерного ресурсу.

3. Термін розгляду заяв операторів телекомунікацій на отримання дозволів на використання номерного ресурсу не повинен перевищувати 45 календарних днів. У разі потреби додаткового опрацювання Регуляторна комісія продовжує термін розгляду заяви, про що у письмовій формі із зазначенням підстав повідомляє оператора телекомунікацій.

4. У п'ятиденний строк з дати прийняття відповідного рішення оператору телекомунікацій видається дозвіл на використання номерного ресурсу чи повідомлення в письмовій формі про прийняте рішення про відмову у присвоєнні номерного ресурсу із зазначенням підстави відмови.

5. У разі повернення або вилучення номерного ресурсу Регуляторна комісія приймає рішення про скасування відповідного дозволу на використання номерного ресурсу. Протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення оператору телекомунікацій видається повідомлення в письмовій формі про прийняте рішення про скасування дозволу на використання номерного ресурсу із зазначенням підстав скасування.

6. Протягом п'яти робочих днів після отримання повідомлення оператор телекомунікацій повертає Уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації дозвіл на використання номерного ресурсу.

7. Рішення Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, що приймається на підставі відповідного рішення Регуляторної комісії щодо номерного ресурсу, може бути оскаржено в судовому порядку.

Стаття 58. Повернення присвоєного номерного ресурсу

1. Присвоєний номерний ресурс підлягає поверненню повністю або частково в таких випадках:

- якщо номерний ресурс не використовується в термін, встановлений в дозволі;
- якщо номерний ресурс використовується частково (повертається невикористана частина);
- якщо номерний ресурс використовується не за призначенням (повертається повністю);
- якщо номерний ресурс переданий іншим особам без дозволу Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, який видано на підставі рішення Регуляторної комісії;
- у разі закінчення терміну дії ліцензії оператора телекомунікацій або її анулювання (повертається невикористана частина);

- у разі порушення оператором телекомунікацій норм чинного законодавства України про телекомунікації.

2. Повернутий або вилучений номерний ресурс підлягає розподілу на загальних підставах.

Глава 4. Реєстрація доменних імен мережі Інтернет

Стаття 59. Реєстрація доменних імен мережі Інтернет

1. Реєстрація доменних імен включає до себе комплекс організаційно-технічних заходів, необхідних для забезпечення функціонування серверів доменних імен української частини мережі Інтернет (домену .UA) в рамках міжнародної системи Інтернет.

2. Реєстрація доменних імен другого рівня в домені .UA здійснюється з метою:

- впорядкування, систематизації та оптимізації використання, технічного обліку (реєстрації) та адмініструванню доменів другого рівня в домені .UA;

- контролю унікальності, формування та підтримки простору доменних імен другого рівня в домені .UA;

- створення умов для використання простору доменних імен української частини мережі Інтернет на принципах рівного доступу, оптимального використання, захисту прав користувачів послуг Інтернет та вільної конкуренції;

- представництва та захисту у відповідних міжнародних організаціях інтересів користувачів послуг української частини мережі Інтернет при вирішенні питань щодо виділення для української частини мережі Інтернет відповідного простору доменних імен Інтернет.

3. Реєстрацію доменних імен другого рівня в домені .UA здійснює Національний реєстратор доменних імен, який призначається Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

4. Порядок реєстрації доменних імен другого рівня в домені .UA і тарифи за послуги реєстрації, адміністрування та підтримки цього простору доменних імен та відповідних серверів доменних імен затверджується Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Глава 5. Взаємодія операторів телекомунікацій

Стаття 60. Взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж загального користування

1. Оператори телекомунікацій забезпечують з'єднання власних телекомунікаційних мереж з мережами телекомунікацій інших операторів.

Забороняється відмовляти у взаємоз'єднанні телекомунікаційних мереж загального користування, якщо ці мережі були побудовані відповідно до законодавства України.

2. Технічні, організаційні та комерційні умови проведення взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж є предметом договору між операторами телекомунікацій.

3. Регуляторна комісія має право за своєю ініціативою, та обов'язок за запитом однієї зі сторін, втручатися у відносини щодо взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж з

метою забезпечення ефективної конкуренції та встановлення умов, які є недискримінаційними, чесними та прийнятними для обох сторін та пропонують найбільшу користь для всіх споживачів.

4. Регуляторна комісія має право встановлювати особливі умови, обов'язкові для виконання однією чи декількома сторонами договору.

У виняткових випадках Регуляторна комісія може вимагати внесення змін до вже укладених договорів, якщо це гарантуватиме користувачам ефективну конкуренцію на ринку послуг та/або можливість взаємодії між послугами мереж.

5. Тарифи на послуги взаємоз'єднання, які встановлює оператор телекомунікацій, повинні бути достатньо поділені на компоненти. Забороняється вимагати від оператора, який потребує взаємоз'єднання, сплачувати за послуги, які не є необхідними для здійснення такого взаємоз'єднання.

Стаття 61. Обов'язки операторів телекомунікацій при взаємоз'єднанні телекомунікаційних мереж

1. Оператори телекомунікацій, які мають намір укласти договір про взаємоз'єднання, повинні надавати один одному всю необхідну інформацію для підготовки такого договору, про організаційні і технологічні умови взаємоз'єднання.

2. Оператори телекомунікацій, що займають монопольне (домінуюче) положення на ринку телекомунікацій, повинні запропонувати операторам телекомунікацій, які бажають укласти договори про взаємоз'єднання, умови взаємоз'єднання не гірше тих, що запропоновані іншим операторам телекомунікацій.

3. Оператори взаємоз'єднаних мереж телекомунікацій повинні:

- 1) додержуватися основних технічних вимог до мереж телекомунікацій;
- 2) надавати доступ до мереж в усіх технічно можливих місцях взаємоз'єднання;
- 3) надавати взаємний доступ до мереж телекомунікацій через їх стики в обсягах, з якістю і пропускною спроможністю, необхідними для належного надання телекомунікаційних послуг;
- 4) надавати заінтересованим сторонам взаємоз'єднання інформацію щодо ідентифікації виклику і його тривалості між мережами телекомунікацій операторів;
- 5) надавати на вимогу Регуляторної комісії інформацію про тарифи на взаємоз'єднання та детальне обґрунтування таких тарифів;
- 6) повідомляти один одного у строки, що передбачені договорами між операторами телекомунікацій, але не пізніше ніж за рік, про зміни, що передбачаються в їх мережах телекомунікацій, для оцінки приєднаним оператором можливого погіршення якості послуг, які він надає;
- 7) вживати заходів для забезпечення сталої та якісної роботи взаємоз'єднаних телекомунікаційних мереж, своєчасно, у строк, що не перевищує трьох календарних днів, повідомляти один одного про пошкодження мережі телекомунікацій або виникнення інших обставин, що призвели або можуть призвести до зниження до недопустимих значень показників якості телекомунікаційних послуг;
- 8) своєчасно та в повному обсязі проводити розрахунки відповідно до умов договору між операторами телекомунікацій.

4. Оператори взаємоз'єднаних мереж не повинні створювати будь-які технічні, комерційні або організаційні перешкоди, які б стримували або перешкоджали діяльності один одного.

Стаття 62. Порядок укладання, зміни та розірвання договору взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж

1. Взаємоз'єднання мереж і співробітництво операторів телекомунікацій здійснюється на договірних засадах відповідно до Правил взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж загального користування, які затверджує Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Договори про взаємоз'єднання мереж телекомунікацій укладаються з урахуванням Істотних умов договору про взаємоз'єднання, які затверджуються Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

2. Оператор телекомунікацій, який має намір укласти договір про взаємоз'єднання, повинен звернутися до відповідного оператора з пропозиціями. За потреби, до пропозицій додаються копії ліцензій, сертифікатів та інших документів.

3. Оператор телекомунікацій, який отримав пропозиції, зобов'язаний відповісти на них не пізніше 30 календарних днів після їх одержання.

У випадку, якщо оператор телекомунікацій погоджується на взаємоз'єднання, він надає оператору, від якого надійшли пропозиції, проект договору про взаємоз'єднання. Проект договору може змінюватися шляхом проведення переговорів між операторами телекомунікацій.

У випадку відмови на запит щодо проведення взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж, оператору, який надіслав пропозиції, письмово надається пояснення причин відмови.

4. Після того, як сторони досягли згоди по всіх питаннях щодо взаємоз'єднання, проект договору надсилається Регуляторній комісії. Регуляторна комісія протягом 15 робочих днів може визначити зміни та доповнення, які повинні бути внесені до проекту договору про взаємоз'єднання.

5. Договір підписується операторами після внесення визначених Регуляторною комісією змін та доповнень або, якщо такі зміни та доповнення не надавалися, після закінчення терміну, встановленого пунктом четвертим цієї статті Закону.

6. Договір, до якого не були внесені зміни та доповнення, визначені Регуляторною комісією, є недійсним.

7. Протягом 14 календарних днів після укладення договору про взаємоз'єднання, оператор телекомунікацій, який звернувся з пропозицією щодо взаємоз'єднання мереж телекомунікацій, повинен надати Уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації інформацію про проведення взаємоз'єднання мереж телекомунікацій та копію договору про взаємоз'єднання.

8. Зміни до договору про взаємоз'єднання вносяться в порядку, аналогічному до порядку укладання договору про взаємоз'єднання.

9. Якщо оператор телекомунікацій має намір достроково розірвати договір про взаємоз'єднання, він повинен повідомити про це іншу сторону за договором не пізніше ніж за три місяці до запланованої дати розірвання договору.

10. Якщо сторони взаємоз'єднання мереж телекомунікацій змінюють умови договору або дія договору припиняється, сторони повинні повідомити про це Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації не пізніше ніж за 14 календарних днів.

11. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації регулярно публікує в своєму офіційному бюлетені перелік договорів, укладених між операторами телекомунікацій щодо взаємоз'єднання мереж загального користування, а також може публікувати інформацію щодо здійснення взаємоз'єднання мереж телекомунікацій. Ця інформація повинна бути стандартною для всіх операторів і не створювати умов для розголошення комерційних таємниць діяльності операторів.

Стаття 63. Порядок досудового врегулювання спорів про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж

1. Якщо оператори телекомунікацій не досягли згоди щодо укладання, зміни чи розірвання договору про взаємоз'єднання, а також у разі недержання відповіді в установленій строк, заінтересована сторона має право звернутися до Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації з метою вирішення цього спору Регуляторною комісією.

2. До звернення оператора телекомунікацій додається проект договору про взаємоз'єднання мереж телекомунікацій, а також пропозиції сторін стосовно умов договору, щодо яких сторони не досягли домовленості. Регуляторна комісія має право вимагати від сторін надання будь-якої інформації, що стосується питання, навколо якого виник спір.

3. Звернення розглядається Регуляторною комісією в термін, що не перевищує тридцяти календарних днів. Під час розгляду спору кожній стороні надається можливість висловити свою позицію. За результатами розгляду приймається рішення, яке є обов'язковим для виконання учасниками взаємоз'єднання мереж телекомунікацій.

4. Рішення Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, що прийняте на підставі рішення Регуляторної комісії щодо укладання договорів може бути оскаржено відповідно до законодавства України. Оскарження рішення не зупиняє його виконання.

Стаття 64. Каталог пропозицій про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж

1. Оператори мереж телекомунікацій загального користування щороку подають на затвердження Регуляторною комісією пропозиції щодо взаємоз'єднання мереж телекомунікацій. У пропозиціях зазначається інформація про перелік можливих пунктів взаємоз'єднання, організаційні і технічні умови взаємоз'єднання, пропозиції щодо тарифів та перелік послуг взаємоз'єднання, які мають бути розділені на складові відповідно до потреб ринку.

Подання пропозицій для операторів телекомунікацій, крім операторів, які займають монопольне (домінуюче) становище, не є обов'язковим.

2. На підставі поданих пропозицій Регуляторна комісія затверджує каталог пропозицій про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж.

Зміни і доповнення до каталогу вносяться в такому ж порядку протягом року.

3. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації публікує затверджені каталоги пропозицій щодо взаємоз'єднання мереж телекомунікацій або зміни до них в своєму офіційному бюлетені.

Стаття 65. Оперативно-технічне управління мережами телекомунікацій загального користування

1. З метою виконання функцій оперативно-технічного управління своїми мережами телекомунікацій загального користування кожний оператор телекомунікацій створює власний центр управління.

2. Для координування дій операторів і забезпечення оперативно-технічного управління мережами телекомунікацій загального користування усіх операторів телекомунікацій в умовах воєнного та надзвичайного стану на базі центру оперативно-технічного управління мережами телекомунікацій Відкритого акціонерного товариства "Укртелеком" створюється Національний центр оперативно-технічного управління телекомунікаціями загального користування України, що діє на підставі положення про нього, яке затверджується Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

3. В умовах воєнного та надзвичайного стану Національний центр оперативно-технічного управління телекомунікаціями загального користування України виконує функції оперативно-технічного управління мережами телекомунікацій у межах повноважень, наданих йому Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації. З метою забезпечення такої можливості, оператори телекомунікацій загального користування та відомчих телекомунікацій зобов'язані надавати Національному центру оперативно-технічного управління телекомунікаціями загального користування України інформацію про власну мережу телекомунікацій і її стан в обсязі та за період, які встановлюються Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

4. В звичайних умовах Національний центр оперативно-технічного управління телекомунікаціями загального користування України в межах своїх повноважень здійснює нагляд за технічним станом мереж телекомунікацій загального користування, при необхідності допомагає вирішенню технічних мережових проблем, які можуть виникнути на мережах операторів телекомунікацій загального користування.

5. Взаємодія центрів управління операторів з Національним центром оперативно-технічного управління здійснюється на договірних засадах. Відповідну типову форму договору затверджує Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 66. Взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж загального користування та відомчих телекомунікаційних мереж

1. Взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж загального користування та відомчих телекомунікаційних мереж здійснюється на договірних засадах відповідно до законодавства України та Правил взаємодії операторів телекомунікацій загального користування та операторів відомчих телекомунікацій, що затверджуються Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

2. Оператори телекомунікаційних мереж відомчого користування, що взаємоз'єднані з телекомунікаційними мережами загального користування, повинні створити можливість для використання та оперативно-технічного управління Національним центром

оперативно-технічного управління їх мережами в умовах надзвичайних ситуацій, надзвичайного стану та особливого періоду.

Стаття 67. Взаємодія телекомунікаційних мереж загального користування та спеціальних телекомунікаційних мереж

1. Оператори мереж телекомунікацій загального користування взаємодіють на договірних засадах з операторами спеціальних мереж телекомунікацій, які перебувають у віданні уповноважених центральних органів, визначених Президентом України.

2. Правила взаємодії операторів мереж телекомунікацій загального користування з операторами спеціальних мереж телекомунікацій та взаємоз'єднання їх мереж визначаються положенням, що затверджується Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації. Цим положенням встановлюється також порядок надання телекомунікаційних послуг і видачі дозволів на користування власними засобами радіозв'язку:

1) дипломатичним представництвам, консульським установам, спеціальним іноземним місіям і представництвам міжнародних організацій, що користуються привілеями та імунітетом відповідно до законодавства та міжнародних договорів, розквартированим на території України виключно в рамках дипломатичної активності;

2) іноземним військовим та організаційним структурам національних органів зарубіжних країн, що тимчасово або постійно перебувають на території України, відповідно до міжнародних договорів протягом строку їх перебування.

Стаття 68. Телекомунікації загального користування і телебачення та радіомовлення

1. Використання ресурсів транспортних мереж телекомунікацій загального користування для потреб телебачення та радіомовлення здійснюється на договірних засадах відповідно до законодавства України.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації регулює питання використання мереж телекомунікацій загального користування для потреб кабельного телебачення та мереж кабельного телебачення для потреб мереж телекомунікацій загального користування шляхом визначення умов щодо інтеграції мереж доступу телекомунікацій загального користування та мереж кабельного телебачення в єдиній телекомунікаційно-інформаційній інфраструктурі держави.

3. Інформацію про ці умови Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації публікує у своєму офіційному бюлетені.

Стаття 69. Телекомунікації загального користування і поштовий зв'язок

Оператори телекомунікацій загального користування та оператори поштового зв'язку можуть на договірних засадах спільно надавати загальнодоступні телекомунікаційні послуги відповідно до правил взаємодії операторів телекомунікацій загального користування та операторів поштового зв'язку, затверджених Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 70. Взаємодія операторів телекомунікацій з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування

Взаємодія операторів телекомунікацій з місцевими державними адміністраціями та з органами місцевого самоврядування здійснюється на договірних засадах відповідно до законодавства України.

Глава 6. Технічні засоби телекомунікацій загального користування

Стаття 71. Умови застосування технічних засобів

1. Технічні засоби, що застосовуються в мережах телекомунікацій загального користування, повинні відповідати принципам технічної політики розвитку телекомунікацій загального користування, а саме:

- уніфікація і єдність мереж телекомунікацій загального користування;
- надійність і безпека;
- можливість автоматизації оперативно-технічного управління мережами телекомунікацій загального користування;
- відповідність сучасним і перспективним вимогам, техніко-економічним показникам;
- підтримка національного виробника.

2. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації з врахуванням вищенаведених принципів приймає рішення щодо переліку типів технічних засобів, які можуть застосовуватися в мережах телекомунікацій загального користування операторами телекомунікацій та користувачами.

3. Перелік типів технічних засобів, які можуть застосовуватися в мережах телекомунікацій загального користування операторами телекомунікацій та користувачами, публікується двічі на рік в офіційному бюлетені Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

4. Оператори телекомунікацій загального користування можуть застосовувати технічні засоби, не внесені до цього переліку, за погодженням з Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

5. Для отримання погодження, оператори подають до Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації заяву та документи, необхідні для перевірки відповідності технічних засобів вимогам законодавства України.

6. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації протягом тридцяти календарних днів від дати надходження заяви приймає рішення про погодження типу технічного засобу телекомунікацій, який може застосовуватися операторами телекомунікацій. У разі прийняття рішення про погодження, тип технічного засобу телекомунікацій повинен бути внесений до переліку, передбаченого цією статтею.

Стаття 72. Виробництво та постачання технічних засобів

1. Технічні засоби телекомунікацій, що виробляються в Україні та ввозяться з-за кордону і застосовуються в мережах телекомунікацій загального користування України, повинні мати сертифікат відповідності вимогам нормативних документів щодо телекомунікацій України.

2. Порядок та вимоги щодо розроблення, модернізації, виробництва в Україні, ввезення в Україну з-за кордону, продажу, придбання та використання в Україні радіоелектронних засобів та радіовипромінювальних пристроїв, призначених для використання службами радіозв'язку, та порядок контролю за виконанням цих вимог встановлюється законодавством України.

Глава 7. Стандартизація, підтвердження відповідності, метрологічне забезпечення в сфері телекомунікацій

Стаття 73. Стандартизація в сфері телекомунікацій

1. Метою стандартизації в сфері надання телекомунікаційних послуг є створення єдиної системи державних і галузевих стандартів та інших нормативних документів, які визначають вимоги до мереж телекомунікацій, технічних засобів та якості телекомунікаційних послуг, а також гармонізація цих вимог з вимогами міжнародних нормативних документів.

2. Вимоги державних і галузевих стандартів, інших нормативних документів щодо технічних засобів телекомунікацій є обов'язковими для усіх виробників і постачальників технічних засобів, науково-дослідних, проектних і будівельних організацій, а також для операторів телекомунікацій. Вимоги до якості послуг є обов'язковими для операторів телекомунікацій, що надають телекомунікаційні послуги на території України.

3. Розроблення стандартів та інших нормативних документів щодо технічних засобів телекомунікацій здійснює Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та наукові установи, що йому підпорядковані, а також, за погодженням з ним, інші наукові установи.

4. Державні стандарти запроваджуються відповідно до закону. Галузеві стандарти та інші нормативні документи затверджує Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Стаття 74. Підтвердження відповідності в сфері телекомунікацій

1. Засоби телекомунікацій та загальнодоступні телекомунікаційні послуги повинні відповідати вимогам нормативних документів у сфері надання телекомунікаційних послуг.

2. Відповідність засобів телекомунікацій та загальнодоступних телекомунікаційних послуг вимогам, встановленим законодавством, засвідчується декларацією про відповідність або сертифікатом відповідності.

3. Підтвердження відповідності засобів телекомунікацій та загальнодоступних телекомунікаційних послуг здійснюється акредитованими в установленому законодавством України порядку органами з сертифікації, уповноваженими на здійснення цієї діяльності за погодженням з Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Сертифікаційні випробування за дорученням уповноваженого органу з сертифікації проводять акредитовані лабораторії (центри) сертифікаційних випробувань.

4. Підтвердження відповідності здійснюється згідно з вимогами технічного регламенту з підтвердження відповідності засобів телекомунікацій та телекомунікаційних послуг, який розробляється Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації і затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 75. Метрологічне забезпечення в сфері телекомунікацій

1. Система метрологічного забезпечення в сфері надання телекомунікаційних послуг, основним завданням якої є забезпечення єдності та необхідної точності вимірювань, є складовою частиною державної метрологічної системи.

2. Законодавчою основою метрологічного забезпечення в сфері надання телекомунікаційних послуг є законодавство України з питань метрології.

3. Нормативною основою метрологічного забезпечення в сфері надання телекомунікаційних послуг є державні стандарти, інші нормативні документи державної системи забезпечення єдності вимірювань, а також комплекс галузевих нормативних документів.

4. Вимоги метрологічного забезпечення в сфері надання телекомунікаційних послуг є обов'язковими для виконання операторами телекомунікацій, виробниками технічних засобів телекомунікацій, іншими установами та організаціями, які проводять випробування технічних засобів телекомунікацій.

Глава 8. Розвиток телекомунікацій загального користування

Стаття 76. Визначення напрямів розвитку в сфері телекомунікацій

Напрями розвитку в сфері телекомунікацій визначаються державною політикою та стратегією розвитку телекомунікацій. Кабінет Міністрів України, Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації в межах своїх повноважень створюють відповідні економічні умови для реалізації державної політики та стратегії шляхом впровадження державної тарифної політики, конкуренції та створення сприятливого інвестиційного клімату в сфері надання телекомунікаційних послуг.

Стаття 77. Інвестування розвитку телекомунікацій

1. Розвиток телекомунікацій координується Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації і здійснюється відповідно до законодавства України.

2. Фінансування розвитку телекомунікацій здійснюється за власні кошти операторів телекомунікацій, кошти державного та місцевих бюджетів, кошти юридичних та фізичних осіб на договірних засадах, а також за рахунок кредитів, випуску цінних паперів та інших надходжень, не заборонених законодавством України.

3. Державне інвестування розвитку телекомунікацій загального користування здійснюється в порядку, встановленому законодавством України в межах Державної програми економічного і соціального розвитку України на відповідний рік.

4. Інвестування розвитку телекомунікацій з місцевих бюджетів здійснюється відповідно до планів розвитку відповідних територій за рішенням органів місцевого самоврядування.

5. Операторам телекомунікацій, які здійснюють реалізацію проектів розвитку телекомунікацій, можуть надаватися в установленому законодавством України порядку гарантії, пільгові кредити та інші пільги.

6. Іноземні інвестиції та кредити, що залучаються операторами телекомунікацій у розвиток телекомунікацій, гарантуються відповідно до законодавства України.

Стаття 78. Проектування, будівництво і реконструкція засобів та споруд телекомунікацій

1. Інвестиційні програми, проекти будівництва, реконструкції та модернізації телекомунікаційних мереж підлягають експертизі в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Нові об'єкти житлово-цивільного призначення повинні бути обладнані мережами і пристроями для організації телекомунікацій загального користування, телевізійного та проводового мовлення.

3. Якщо житлові масиви будуються при промислових та інших підприємствах і будовах, замовник повинен проектувати й будувати мережі, засоби та споруди телекомунікацій загального користування одночасно з основним промисловим об'єктом за власні кошти відповідно до норм і технічних умов, виданих оператором телекомунікацій, до мережі якого підключається замовник.

4. Операторам телекомунікацій дозволяється в порядку, встановленому законодавством України, прокладати кабельні підземні, підводні та надземні лінії телекомунікацій і встановлювати пристрої, що забезпечують їх надійне функціонування, на наданих їм земельних ділянках, через мости, тунелі, колектори, вулиці, шляхи, будівлі, ліси і води, а також використовувати опори ліній електропередачі. Використання споруд, які перебувають у державній чи комунальній власності, для прокладання ліній телекомунікацій загального доступу здійснюється безоплатно.

5. Замовники реконструкції та будівництва мостів, тунелів, колекторів, вулиць, шляхів, будівель, ліній електропередачі зі спільним використанням опор для підвішування ліній телекомунікацій за власні кошти виконують роботи, пов'язані з упорядкуванням і перенесенням телекомунікаційних мереж, що знаходяться в зоні забудови, відповідно до технічних умов, виданих операторами телекомунікацій.

6. Оператори телекомунікацій, які здійснюють будівництво публічних мереж, мають право, не порушуючи чинне законодавство, використовувати дахи багатопверхових будинків та технічні приміщення для обладнання антен та необхідного обладнання.

7. Оператори телекомунікацій мають право встановлювати телекомунікаційне обладнання в приміщеннях, що належить їм на правах найму, тільки на підставі дозволу власника приміщення. У випадку наміру встановлення телекомунікаційного обладнання в багатоквартирних (три і більше квартир) будинках необхідна нотаріально завірена письмова згода власників та наймачів неприватизованих квартир, які знаходяться на одному поверсі з приміщенням, де встановлюється обладнання, поверхом вище і поверхом нижче, а також квартир, які мають суміжні стіни з приміщенням, де встановлюється обладнання.

Розділ XI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ

Стаття 79. Види відповідальності за порушення законодавства про телекомунікації

1. Юридичні та фізичні особи за порушення законодавства про телекомунікації притягаються до цивільно-правової, адміністративної, кримінальної відповідальності відповідно до чинного законодавства України.

2. Юридичні особи за порушення законодавства про телекомунікації притягаються також до фінансової та економічної відповідальності в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 80. Порядок застосування фінансових та економічних санкцій за вчинення порушень законодавства про телекомунікації

1. Фінансові та економічні санкції, передбачені цим Законом, застосовуються за рішенням Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

2. Рішення приймається керівником (заступником керівника) Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на підставі акту, складеного за наслідками перевірки дотримання операторами телекомунікацій вимог законодавства України про телекомунікації.

3. У рішенні Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації обов'язково зазначаються склад правопорушення, за яке накладається санкція, розмір санкції та термін її виконання.

Термін сплати фінансових та економічних санкцій не може бути меншим ніж тридцять календарних днів з дня одержання особою, що вчинила правопорушення, рішення про застосування санкції.

4. Суми фінансових та економічних санкцій, накладених на операторів телекомунікацій, зараховуються до Державного бюджету України.

5. За кожний день прострочення сплати санкції на суму несплаченої своєчасно санкції нараховується пеня з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої протягом терміну прострочення, за кожний календарний день прострочення сплати санкції.

6. У разі відмови від виконання санкцій, вони виконуються за рішенням суду (господарського суду).

Стаття 81. Порядок оскарження рішень про застосування фінансових та економічних санкцій

1. У разі незгоди з рішенням Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації про застосування фінансових та економічних санкцій суб'єкти господарювання, до яких застосовані зазначені санкції, мають право оскаржити його в судовому порядку.

2. Оскарження рішень Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації в судовому порядку не зупиняє їх виконання.

3. Суд (господарський суд) за клопотанням суб'єктів, визначених у частині першій цієї статті, або за своєю ініціативою може зупинити виконання рішення Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації на час розгляду справи в суді.

Стаття 82. Адміністративні правопорушення в сфері надання телекомунікаційних послуг та санкції за їх вчинення

1. Посадові особи операторів телекомунікацій несуть адміністративну відповідальність за:

- невиконання або несвоєчасне виконання рішень органів, які регулюють діяльність у сфері телекомунікацій, – у розмірі від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- ненадання чи несвоєчасне надання інформації у випадках, передбачених цим Законом – у розмірі від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- надання завідомо недостовірних даних – у розмірі від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Посадові особи Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації несуть адміністративну відповідальність за накладення на суб'єктів господарювання, що здійснюють свою діяльність у сфері телекомунікацій, санкцій при відсутності визначених законами України підстав для їх застосування, – у розмірі від п'ятнадцяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 83. Відповідальність посадових осіб Уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі зв'язку та інформатизації

1. Збитки, завдані в результаті прийняття неправомірних регуляторних рішень, дій чи бездіяльності Регуляторної комісії, що порушують норми цього Закону, відшкодовуються в порядку, передбаченому цивільним законодавством України, за рахунок коштів Фонду загальнодоступних послуг.

2. Збитки, завдані діями чи бездіяльністю Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, відшкодовуються в порядку, встановленому законодавством України.

3. Посадові особи органів, які регулюють діяльність суб'єктів господарювання, що здійснюють свою діяльність у сфері телекомунікацій, за невиконання або неналежне виконання посадових обов'язків, у тому числі за розголошення відомостей, що становлять комерційну таємницю, несуть відповідальність у порядку, визначеному законами України.

Розділ XII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 84. Мета і загальні принципи міжнародного співробітництва

1. Метою міжнародного співробітництва в сфері надання телекомунікаційних послуг є сприяння інтеграції України в світову та європейську інформаційні інфраструктури, захист національних політичних та економічних інтересів України.

2. Міжнародне співробітництво України в сфері надання телекомунікаційних послуг здійснюється шляхом:

1) укладення міжнародних договорів;

2) участі в роботі міжнародних організацій телекомунікацій;

3) участі в реалізації міжнародних проектів, пов'язаних зі створенням глобальних і регіональних мереж телекомунікацій, телекомунікаційно-інформаційної системи забезпечення міждержавного співробітництва в сферах торгівлі, охорони здоров'я, боротьби зі злочинністю, гідрометеорології тощо з урахуванням вимог інформаційної безпеки держави;

4) гармонізації державних і галузевих стандартів, норм і правил з міжнародними стандартами, рекомендаціями, нормами і правилами, які стосуються вимог до технічних засобів і мереж телекомунікацій, взаємодії операторів телекомунікацій, використання обмежених ресурсів, якості, номенклатури і вартості телекомунікаційних послуг, процедур і методів їх випробувань.

3. Виконання функцій України, як держави-члена Міжнародного союзу електрозв'язку, і відповідальність за виконання зобов'язань України за Статутом та Конвенцією Міжнародного союзу електрозв'язку і зобов'язань за Адміністративними регламентами в частині телекомунікацій, покладаються на Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, який в установленому порядку також представляє інтереси України в інших всесвітніх, європейських та регіональних організаціях телекомунікацій та в Світовій організації торгівлі, з питань, що стосуються телекомунікацій.

4. Оператори телекомунікацій, які мають право надавати послуги міжнародного зв'язку, можуть брати участь у роботі міжнародних організацій відповідно до статутів цих організацій.

Стаття 85. Міждержавне співробітництво

Взаємодія і співробітництво з органами, які виконують функції адміністрацій зв'язку іноземних держав, здійснюється Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації. Метою такого співробітництва є надання допомоги щодо взаємодії операторів і взаємоз'єднань мереж телекомунікацій загального користування, організації оперативного-технічного управління. Вирішення питань використання радіочастот і радіоелектронних засобів загального користування в прикордонних зонах та питань інформатизації відноситься до компетенції Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації України.

Стаття 86. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про телекомунікації, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ XIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності від дня його опублікування.

2. Від моменту набрання чинності цим Законом визнається таким, що втратив чинність Закон України "Про зв'язок" (Відомості Верховної Ради України, 1995, № 20 (16.05.95), ст. 143).

3. Внести доповнення до Закону України "Про систему оподаткування" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 16, ст. 119; 1999 р., № 5 - 6, ст. 39, № 20 - 21, ст. 192, № 26, ст. 215, № 51, ст. 455):

частину першу статті 14 доповнити пунктом 26 такого змісту:

26) телекомунікаційний збір.

4. У Законі України "Про природні монополії" (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 30, ст. 238):

а) абзац 8 частини 1 статті 5 виключити;

б) абзац 8 статті 6 виключити.

5. У Законі України “Про радіочастотний ресурс України” (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 36, ст. 298):

а) у пункті 2 статті 5 слова “Законом України “Про зв’язок” замінити словами “Законом України “Про телекомунікації””;

б) у пункті 3 статті 5 слова “Державний комітет зв’язку та інформатизації України” замінити словами “Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв’язку та інформатизації”;

в) у статті 6 доповнити абзац другий пункту 1 після слів “присвоєння радіочастот” словами “з врахуванням особливостей, встановлених Законом України “Про телекомунікації””;

г) пункт 1 статті 9 викласти в наступній редакції: “Порядок виділення радіочастот встановлюється АЗРЧ. Рішення про виділення радіочастот приймається з врахуванням особливостей, встановлених Законом України “Про телекомунікації””;

д) пункт 4 статті 10 викласти в наступній редакції: “Порядок присвоєння радіочастот затверджується АЗРЧ. Рішення про присвоєння радіочастот приймається з врахуванням особливостей, встановлених Законом України “Про телекомунікації””;

е) статтю 19 доповнити пунктом 12 такого змісту: “Рішення про надання ліцензії на використання радіочастотного ресурсу, зупинення дії ліцензії чи її анулювання приймається з врахуванням особливостей, встановлених Законом України “Про телекомунікації””.

6. У пункті 2.1 статті 2 Закону України “Про платіжні системи та переказ грошей в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2001, № 29, ст. 137) слова “Про зв’язок” замінити словами “Про телекомунікації”.

7. У Законі України “Про Національну систему конфіденційного зв’язку” (Відомості Верховної Ради України, 2002, № 15, ст. 103):

а) частину другу статті 1 викласти в такій редакції: “Терміни “оператор” та “мережа зв’язку” у цьому Законі вживаються відповідно у значенні термінів “оператор телекомунікацій” та “мережа телекомунікації”, визначених у Законі України “Про телекомунікації””;

б) у частині першій статті 3 слова “Про зв’язок” замінити словами “Про телекомунікації”.

8. У пункті 1 статті 3 Закону України “Про природні монополії” (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 30, ст. 238) слова “Про зв’язок” замінити словами “Про телекомунікації”.

9. До приведення законодавства у відповідність із Законом України “Про телекомунікації” закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

10. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців від дня опублікування цього Закону:

а) підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів, що впливають із цього Закону;

б) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

в) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативно-правових актів у відповідність до цього Закону;

г) забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону.

8. Кабінету Міністрів України протягом одного року від дня опублікування цього Закону розробити та затвердити Програму розвитку загальнодоступних телекомунікаційних послуг в Україні та протягом шести місяців — інші нормативно-правові акти, передбачені цим Законом.

Розділ XIV. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. До прийняття Програми розвитку загальнодоступних телекомунікаційних послуг в Україні відповідно до статті 38 цього Закону, але не більше ніж на шість місяців, обов'язки щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг покладаються на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікаційних послуг.

2. До створення Регуляторної комісії при Уповноваженому центральному органі виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, але не більше ніж два місяці від моменту набрання чинності цим Законом, регуляторні рішення в сфері телекомунікацій приймаються Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

3. До затвердження Методики тарифного регулювання, тарифи на телекомунікаційні послуги, що підлягають державному регулюванню відповідно до цього Закону, залишаються на рівні, що був встановлений до набрання чинності цим Законом.

Якщо протягом трьох місяців від дня набрання чинності цим Законом Методика тарифного регулювання не буде затверджена, оператори телекомунікацій мають право самостійно встановлювати тарифи на телекомунікаційні послуги, що підлягають державному регулюванню згідно з цим Законом. Це положення діє до моменту затвердження Методики тарифного регулювання.

Зміст ЗАКОНУ УКРАЇНИ “ПРО ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ”

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- Стаття 1. Визначення термінів
- Стаття 2. Мета Закону
- Стаття 3. Сфера дії Закону
- Стаття 4. Законодавство про телекомунікації
- Стаття 5. Призначення телекомунікацій загального користування
- Стаття 6. Принципи діяльності в сфері телекомунікацій
- Стаття 7. Право на надання послуг телекомунікацій
- Стаття 8. Право власності в сфері телекомунікацій
- Стаття 9. Землі телекомунікацій та їх використання
- Стаття 10. Вживання мов у сфері надання телекомунікаційних послуг
- Стаття 11. Обліково-звітний час у сфері надання телекомунікаційних послуг
- Стаття 12. Науково-технічне забезпечення функціонування і розвитку телекомунікацій

Розділ II. ОХОРОНА ТАЄМНИЦІ ІНФОРМАЦІЇ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

- Стаття 13. Охорона таємниці інформації та інформаційна безпека телекомунікацій
- Стаття 14. Порядок надання, використання та захисту інформації про користувачів телекомунікаційних послуг
- Стаття 15. Охорона мереж та інших об'єктів телекомунікацій

Розділ III. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ І РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

- Стаття 16. Принципи державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій
- Стаття 17. Органи державного управління і регулювання в сфері телекомунікацій
- Стаття 18. Уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації та його функції в сфері телекомунікацій
- Стаття 19. Права та обов'язки Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації в сфері телекомунікацій
- Стаття 20. Особливості діяльності Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації
- Стаття 21. Порядок прийняття регуляторних рішень Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації
- Стаття 22. Ротація членів Регуляторної комісії

Розділ IV. ОПЕРАТОРИ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

- Стаття 23. Правові та економічні основи діяльності
- Стаття 24. Класифікація операторів телекомунікацій
- Стаття 25. Права та обов'язки оператора телекомунікацій
- Стаття 26. Відповідальність оператора телекомунікацій
- Стаття 27. Персонал оператора телекомунікацій

Розділ V. КОРИСТУВАЧІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПОСЛУГ

- Стаття 28. Права та обов'язки користувача телекомунікаційних послуг
- Стаття 29. Відповідальність користувача телекомунікаційних послуг
- Стаття 30. Додержання прав користувача телекомунікаційних послуг з боку операторів телекомунікацій
- Стаття 31. Забезпечення захисту прав користувачів послуг

Розділ VI. ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ПОСЛУГИ

- Стаття 32. Класифікація телекомунікаційних послуг
- Стаття 33. Правила забезпечення права користувачів на одержання телекомунікаційних послуг
- Стаття 34. Порядок надання телекомунікаційних послуг
- Стаття 35. Надання послуг в умовах воєнного та надзвичайного стану
- Стаття 36. Умови і порядок надання операторами телекомунікацій пільг користувачам телекомунікаційних послуг

Розділ VII. ЗАГАЛЬНОДОСТУПНІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ПОСЛУГИ

- Стаття 37. Класифікація загальнодоступних телекомунікаційних послуг
- Стаття 38. Особливості розвитку та надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг
- Стаття 39. Порядок проведення конкурсу на право надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на умовах відшкодування втрат від їх надання
- Стаття 40. Покладення обов'язків щодо надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг на монопольного (домінуючого) оператора телекомунікацій
- Стаття 41. Анулювання договору про надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг
- Стаття 42. Статус Фонду загальнодоступних послуг
- Стаття 43. Джерела та порядок формування коштів Фонду загальнодоступних послуг
- Стаття 44. Порядок використання коштів Фонду загальнодоступних послуг
- Стаття 45. Державний нагляд та контроль за використанням коштів Фонду загальнодоступних послуг

Розділ VIII. ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ МЕРЕЖІ

- Стаття 46. Телекомунікаційні мережі загального користування

Стаття 47. Відомчі телекомунікаційні мережі

Стаття 48. Спеціальні телекомунікаційні мережі

Розділ IX. ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Стаття 49. Правила визначення операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок

Стаття 50. Особливості діяльності операторів телекомунікацій, що мають значний вплив на ринок

Розділ X. РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Глава 1. Ліцензування господарської діяльності операторів телекомунікацій

Стаття 51. Ліцензування діяльності операторів телекомунікацій

Глава 2. Тарифи і розрахунки

Стаття 52. Правила тарифного регулювання

Стаття 53. Порядок розрахунків за надання телекомунікаційних послуг

Глава 3. Використання номерного ресурсу

Стаття 54. Номерний ресурс та Національний план нумерації

Стаття 55. Розподіл та присвоєння номерного ресурсу

Стаття 56. Дозвіл на використання номерного ресурсу

Стаття 57. Процедура видачі та вилучення дозволів на використання номерного ресурсу

Стаття 58. Повернення присвоєного номерного ресурсу

Глава 4. Реєстрація доменних імен мережі Інтернет

Стаття 59. Реєстрація доменних імен мережі Інтернет

Глава 5. Взаємодія операторів телекомунікацій

Стаття 60. Взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж загального користування

Стаття 61. Обов'язки операторів телекомунікацій при взаємоз'єднанні телекомунікаційних мереж

Стаття 62. Порядок укладання, зміни та розірвання договору про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж

Стаття 63. Порядок досудового врегулювання спорів про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж

Стаття 64. Каталог пропозицій про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж

Стаття 65. Оперативно-технічне управління мережами телекомунікацій загального користування

Стаття 66. Взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж загального користування та відомчих телекомунікаційних мереж

Стаття 67. Взаємодія телекомунікаційних мереж загального користування та спеціальних телекомунікаційних мереж

Стаття 68. Телекомунікації загального користування і телебачення та радіомовлення

Стаття 69. Телекомунікації загального користування і поштовий зв'язок

Стаття 70. Взаємодія операторів телекомунікацій з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування

Глава 6. Технічні засоби телекомунікацій загального користування

Стаття 71. Умови застосування технічних засобів

Стаття 72. Виробництво та постачання технічних засобів

Глава 7. Стандартизація, підтвердження відповідності, метрологічне забезпечення в сфері телекомунікацій

Стаття 73. Стандартизація в сфері телекомунікацій

Стаття 74. Підтвердження відповідності в сфері телекомунікацій

Стаття 75. Метрологічне забезпечення в сфері телекомунікацій

Глава 8. Розвиток телекомунікацій загального користування

Стаття 76. Визначення напрямів розвитку в сфері телекомунікацій

Стаття 77. Інвестування розвитку телекомунікацій

Стаття 78. Проектування, будівництво і реконструкція засобів та споруд телекомунікацій

Розділ XI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЇ

Стаття 79. Види відповідальності за порушення законодавства про телекомунікації

Стаття 80. Порядок застосування фінансових та економічних санкцій за вчинення порушень законодавства про телекомунікації

Стаття 81. Порядок оскарження рішень про застосування фінансових та економічних санкцій

Стаття 82. Адміністративні правопорушення в сфері надання телекомунікаційних послуг та санкції за їх вчинення

Стаття 83. Відповідальність посадових осіб Уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації

Розділ XII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 84. Мета і загальні принципи міжнародного співробітництва

Стаття 85. Міждержавне співробітництво

Стаття 86. Міжнародні договори

Розділ XIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Розділ XIV. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ